

SVETO JEVAN\ELJE PO JOVANU

GLAVA 1

U po~etku bje{e rije~, i rije~ bje{e u Boga, i Bog bje{e rije~.

1:2 Ona bje{e u po~etku u Boga.

1:3 Sve je kroz nju postalo, i bez nje ni{ta nije ostalo {to je postalo.

1:4 U njoj bje{e `ivot, i `ivot bje{e vidjelo ljudima.

1:5 I vidjelo se svijetli u tami, i tama ga ne obuze.

1:6 Posla Bog ~ovjeka po imenu Jovana.

1:7 Ovaj do|e za svjedo~anstvo da svjedo~i za vidjelo da svi vjeruju kroza nj.

1:8 On ne bje{e vidjelo, nego da svjedo~i za vidjelo.

1:9 Bje{e vidjelo istinito koje obasjava svakoga ~ovjeka koji dolazi na svijet.

1:10 Na svijetu bje{e, i svijet kroza nj posta, i svijet ga ne pozna.

1:11 K svojim do|e, i svoji ga ne primi{e.

1:12 A koji ga primi{e dade im vlast da budu sinovi Bo`iji, koji vjeruju u ime njegovo,

1:13 Koji se ne rodi{e od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje mu`evlje, nego od Boga.

1:14 I rije~ postade tijelo i useli se u nas puno blagodati i istine; i vidjesmo slavu njegovu, slavu, kao jedinorodnoga od oca.

1:15 Jovan svjedo~i za njega i vi-e govore}i: ovaj bje{e za koga rekoh: koji za mnom ide preda mnom postade, jer prije mene bje{e.

1:16 I od punosti njegove mi svi uzemosmo blagodat za blagoda}u.

1:17 Jer se zakon dade preko Mojsija, a blagodat i istina postade od Isusa Hrista.

1:18 Boga niko nije vidio nikad: jedinorodni sin koji je u naru~ju o~inom, on ga javi.

1:19 I ovo je svjedo~anstvo Jovanovo kad posla{e Jevreji iz Jerusalima sve{tenike i Levite da ga zapitaju: ko si ti?

1:20 I on prizna, i ne zataja, i prizna: ja nijesam Hristos.

1:21 I zapita{e ga: ko si dakle? Jesi li Ilija? I re~e: nijesam. Jesi li prorok? I odgovori: nijesam.

1:22 A oni mu reko{e: ko si? da mo`emo kazati onima {to su nas poslali: {ta ka`e{ za sebe?

1:23 Re~e: ja sam glas onoga {to vi-e u pustinji: poravnite put Gospodnji; kao {to kaza Isaija prorok.

1:24 I bijahu poslanici od fariseja,

1:25 I zapita{e ga govore}i mu: za{to dakle kr{-}ava{ kad ti nijesi Ilija ni prorok?

1:26 Odgovori im Jovan govore}i: ja kr{avam vodom a me|u vama stoji koga vi ne znate.

1:27 On je onaj {to }e do}i za mnom, koji bje{e preda mnom; kome ja nijesam dostojan odrije{iti remena na obu}i njegovoj.

1:28 Ovo bi u Vitiniji preko Jordana gdje Jovan kr{eva{e.

1:29 A sjutradan vidje Jovan Isusa gdje ide k njemu, i re~e: gle, jagnje Bo`ije koje uze na se grijehe svijeta.

1:30 Ovo je onaj za koga ja rekoh: za mnom ide ~ovjek koji preda mnom postade, jer prije mene bje{e.

1:31 I ja ga ne znadoh: nego da se javi Izrailju zato ja do|oh da krstim vodom.

1:32 I svjedo-i Jovan govore}i: vidjeh Duha gdje silazi s neba kao golub i stade na njemu.

1:33 I ja ga ne znadoh; nego onaj koji me posla da krstim vodom on mi re~e: na koga vidi{ da silazi Duh i stoji na njemu to je onaj koji }e krstiti Duhom svetijem.

1:34 I ja vidjeh i zasvjedo~ih da je ovaj sin Bo`ij.

1:35 A sjutradan opet staja{e Jovan i dvojica od u~enika njegovijeh,

1:36 I vidjev{i Isusa gdje ide, re~e: gle, jagnje Bo`ije.

1:37 I ~u{e ga oba u~enika kad govora{e, i otido{e za Isusom.

1:38 A Isus obazrev{i se i vidjev{i ih gdje idu za njim, re~e im: {ta }ete? A oni mu reko{e: Ravi! (koje zna-i: u~itelju) gdje stoji{?

1:39 I re~e im: do|ite i vidite. I otido{e, i vidje{e gdje staja{e; i osta{e u njega onaj dan. A bija{e oko devetoga sahata.

1:40 A jedan od dvojice koji ~u{e od Jovana i i|ahu za njim bija{e Andrija brat Simona Petra;

1:41 On na|e najprije brata svojega Simona, i re~e mu: mi na|osmo Mesiju, koje zna-i Hristos.

1:42 I dovede ga k Isusu. A Isus pogledav{i na nj re~e: ti si Simon, sin Jonin; ti }e{ se zvati Kifa, koje zna-i Petar.

1:43 A sjutradan namisli izi}i u Galileju, i na|e Filipa, i re~e mu: hajde za mnom.

1:44 A Filip bje{e iz Vitsaide iz grada Andrijina i Petrova.

1:45 Filip na|e Natanaila, i re~e mu: za koga Mojsije u zakonu pisa i proroci, na|osmo ga, Isusa sina Josifova iz Nazareta.

1:46 I re~e mu Natanailo: iz Nazareta mo`e li biti {to dobro? Re~e mu Filip: do|i i vidi.

1:47 A Isus vidjev{i Natanaila gdje ide k njemu re~e za njega: evo pravoga Izrailjca u kome nema lukavstva.

1:48 Re~e mu Natanailo: kako me poznaje{? Odgovori Isus i re~e mu: prije nego te pozva Filip vidjeh te kad bija{e pod smokvom.

1:49 Odgovori Natanailo i re~e mu: Ravi! ti si sin Bo`ij, ti si car Izrailjev.

1:50 Odgovori Isus i re~e mu: {to ti kazah da te vidjeh pod smokvom zato vjeruje{; vidje}e{ vi{e od ovoga.

1:51 I re~e mu: zaista, zaista vam ka`em: otsele }ete vidjeti nebo otvoreno i an|ele Bo`ije gdje se penju i silaze k sinu ~ovje~ijemu.

GLAVA 2

I tre}i dan bi svadba u Kani Galilejskoj, i ondje bje{e mati Isusova.

2:2 A pozvan bje{e i Isus i u~enici njegovi na svadbu.

2:3 I kad nesta vina, re~e mati Isusova njemu: nemaju vina.

2:4 Isus joj re~e: {to je meni do tebe `eno? Jo{ nije do{ao moj ~as.

2:5 Re~e mati njegova slugama: {to god vam re~e u~inite.

2:6 A ondje bija{e {est vodenijeh sudova od kamena, postavljenijeh po obi~aju Jevrejskoga ~i}e-nja, koji uzimahu po dva ili po tri vedra.

2:7 Re~e im Isus: napunite sudove vode. I napuni{e ih do vrha.

2:8 I re~e im: zahvatite sad i nosite kumu. I odneso{e.

2:9 A kad okusi kum od vina koje je postalo od vode, i ne znadija{e otkuda je (a sluge znadijahu koje su zahvatile vodu), zovnu kum `enika,

2:10 I re~e mu: svaki ~ovjek najprije dobro vino iznosi, a kad se opiju onda r|avije; a ti si ~uvao dobro vino doslije.

2:11 Ovo u~ini Isus po~etak ~udesima u Kani Galilejskoj, i pokaza slavu svoju; i u~enici njegovi vjerova{e ga.

2:12 Potom si|e u Kapernaum, on i mati njegova, i bra}a njegova, i u~enici njegovi, i ondje staja{e ne mnogo dana.

2:13 I blizu bje{e pasha Jevrejska, i izi|e Isus u Jerusolim.

2:14 I na|e u crkvi gdje sjede oni {to prodavahu volove i ovce i golubove, i koji novce mijenjahu.

2:15 I na~iniv{i bi~ od uzica, izгна sve iz crkve, i ovce i volove; i mjenja~ima prosu novce i stolove ispremeta;

2:16 I re~e onima {to prodavahu golubove: nosite to odavde, i ne ~inite od doma oca mojega doma trgova~koga.

2:17 A u~enici se njegovi opomenu{e da u pismu stoji: revnost za ku}u tvoju izjede me.

2:18 A Jevreji odgovaraju}i reko{e mu: kakav nam znak pokazuje{, da to mo`e{ ~initi?

2:19 Isus odgovori i re~e im: razvalite ovu crkvu, i za tri dana }u je podignuti.

2:20 A Jevreji reko{e: ~etrdeset i {est godina gra|ena je ova crkva, a ti za tri dana da je podigne{?

2:21 A on govora{e za crkvu tijela svojega.

2:22 A kad usta iz mrtvih, opomenu{e se u~enici njegovi da ovo govora{e, i vjerova{e pismu i rije~i koju re~e Isus.

2:23 A kad bje{e u Jerusalimu na praznik pashe, mnogi vjerova{e u ime njegovo, vide}i ~udesa njegova koja ~inja{e.

2:24 Ali Isus ne povjerava{e im sebe; jer ih sve znadija{e,

2:25 I ne treba{e mu da ko svjedo~i za ~ovjeka; jer sam znadija{e {ta bje{e u ~ovjeku.

GLAVA 3

Bija{e pak ~ovjek me|u farisejima, po imenu Nikodim, knez Jevrejski.

3:2 Ovaj do|e k Isusu no}u i re~e mu: Ravi! znamo da si ti u~itelj od Boga do{ao; jer niko ne mo`e ~udesa ovijeh ~initi koja ti ~ini{ ako nije Bog s njim.

3:3 Odgovori Isus i re~e mu: zaista, zaista ti ka`em: ako se ko nanovo ne rodi, ne mo`e vidjeti carstva Bo`ijega.

3:4 Re~e Nikodim njemu: kako se mo`e ~ovjek roditi kad je star? eda li mo`e po drugi put u}i u utrobu matere svoje i roditi se?

3:5 Odgovori Isus: zaista, zaista ti ka`em: ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne mo`e u}i u carstvo Bo`ije.

3:6 [to je ro|eno od tijela, tijelo je; a {to je ro|eno od Duha, duh je.

3:7 Ne ~udi se {to ti rekoh; valja vam se nanovo roditi.

3:8 Duh di{e gdje ho}e, i glas njegov ~uje{, a ne zna{ otkuda dolazi i kuda ide; tako je svaki ~ovjek koji je ro|en od Duha.

3:9 Odgovori Nikodim i re~e mu: kako mo`e to biti?

3:10 Isus odgovori i re~e mu: ti si u~itelj Izraeljev, i to li ne zna{?

3:11 Zaista, zaista ti ka`em da mi govorimo {to znamo, i svjedo~imo {to vidjesmo, i svjedo~anstva na{ega ne primate.

3:12 Kad vam kazah zemaljsko pa ne vjerujete, kako }ete vjerovati ako vam ka`em nebesko?

3:13 I niko se ne pope na nebo osim koji si|e s neba, sin ~ovje~ij koji je na nebu.

3:14 I kao {to Mojsije podi`e zmiju u pustinji, tako treba sin ~ovje~ij da se podigne.

3:15 Da nijedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima `ivot vje~ni:

3:16 Jer Bogu tako omilje svijet da je i sina svojega jedinorodnoga dao, da nijedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima `ivot vje~ni.

3:17 Jer Bog ne posla sina svojega na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spase kroza nj.

3:18 Koji njega vjeruje ne sudi mu se, a koji ne vjeruje ve} je osu|en, jer ne vjerova u ime jedinorodnoga sina Bo`ijega.

3:19 A sud je ovaj {to vidjelo do|e na svijet, i ljudima omilje ve}ma tama negoli vidjelo; jer njihova djela bijahu zla.

3:20 Jer svaki koji zlo ~ini mrzi na na vidjelo i ne ide k vidjelu da ne pokaraju djela njegovijeh, jer su zla.

3:21 A ko istinu ~ini ide k vidjelu, da se vide djela njegova, jer su u Bogu u~injena.

3:22 A potom do|e Isus i u~enici njegovi u Judejsku zemlju, i ondje `ivlja{e s njima i kr{ava{e.

3:23 A Jovan kr{ava}e u Enonu blizu Salima, jer ondje bje{e mnogo vode; i dola`ahu te ih kr{ava}e.

3:24 Jer jo{ ne bija{e Jovan ba~en u tamnicu.

3:25 Tada postade raspra me|u u~enicima Jovanovijem i Jevrejima oko ~i}enja.

3:26 I do|o{e k Jovanu i reko{e mu: Ravi! onaj {to bje{e s tobom preko Jordana, za koga si ti svjedo~io, evo on kr{ava, i svi idu k njemu.

3:27 Jovan odgovori i re~e: ne mo`e ~ovjek ni{-ta primati ako mu ne bude dano s neba.

3:28 Vi sami meni svjedo~ite da reko{h: ja nije-sam Hristos, nego sam poslan pred njim.

3:29 Ko ima nevjestu `enik je, a prijatelj `enikov stoji i slu{a ga, i rado{u raduje se glasu `enikovu. Ova dakle radost moja ispuni se.

3:30 Onaj treba da raste, a ja da se umaljujem.

3:31 Koji odozgo dolazi nad svima je; koji je sa zemlje od zemlje je, i govori od zemlje; koji dolazi s neba nad svima je.

3:32 I {to vidje i ~u ono svjedo~i; i svjedo~anstva njegova niko ne prima.

3:33 Koji primi njegovo svjedo~anstvo, potvrdi da je Bog istinit.

3:34 Jer koga Bog posla, onaj rije~i Bo`ije govori: jer Bog Duha ne daje na mjeru.

3:35 Jer otac ljubi sina, i sve dade u ruke njegove.

3:36 Ko vjeruje sina, ima `ivot vje~ni; a ko ne vjeruje sina, ne}e vidjeti `ivota, nego gnjev Bo`ij ostaje na njemu.

GLAVA 4

Kad razumje dakle Gospod da su ~uli fariseji da Isus vi{e u~enika dobija i kr{ava nego Jovan

4:2 (Isus pak sam ne kr{ava{e nego u~enici njegovi),

4:3 Ostavi Judeju, i otide opet u Galileju.

4:4 A valjalo mu je pro{i kroz Samariju.

4:5 Tako do|e u grad Samarijski koji se zove Si-har, blizu sela koje dade Jakov Josifu sinu svojemu.

4:6 A ondje bija{e izvor Jakovljevi; i Isus umoran od puta sje|a{e na izvoru; a bje{e oko {estoga sahata.

4:7 Do|e `ena Samarjanka da zahvati vode; re~e joj Isus; daj mi da pijem.

4:8 (Jer u~enici njegovi bijahu oti{li u grad da kupe jela.)

4:9 Re~e mu `ena Samarjanka: kako ti, Jevrejin budu{i, mo`e{ iskati od mene `ene Samarjanke da pije{? Jer se Jevreji ne mije{aju sa Samarjanima.

4:10 Odgovori Isus i re~e joj: da ti zna{ dar Bo`ij, i ko je taj koji ti govori: daj mi da pijem, ti bi iskala u njega i dao bi ti vodu `ivu.

4:11 Re~e mu `ena: Gospode! ni zahvatiti nema{ ~im, a studenac je dubok; odakle }e{ dakle uzeti vodu `ivu?

4:12 Eda li si ti ve{i od na{ega oca Jakova, koji nam dade ovaj studenac, i on iz njega pija{e i sinovi njegovi i stoka njegova?

4:13 Odgovori Isus i re~e joj: svaki koji pije od ove vode opet }e o`ednjeti;

4:14 A koji pije od vode koju }u mu ja dati ne}e o`ednjeti dovijeka; nego voda {to }u mu ja dati bi-}e u njemu izvor vode koja te~e u `ivot vje~ni.

4:15 Re~e mu `ena: Gospode! daj mi te vode da ne `ednim niti da dolazim ovamo na vodu.

4:16 Re~e joj Isus: idi zovni mu`a svojega, i do-|i ovamo.

4:17 Odgovori `ena i re~e mu: nemam mu`a. Re~e joj Isus: dobro si kazala: nemam mu`a;

4:18 Jer si pet mu`eva imala, i sad koga ima{ ni-je ti mu`; to si pravo kazala.

4:19 Re~e mu `ena: Gospode! vidim da si ti pro-rok.

4:20 Oci na{i moli{e se Bogu na ovoj gori, a vi ka`ete da je u Jerusalimu mjesto gdje se treba mo-liti.

4:21 Re~e joj Isus: `eno! vjeruj mi da ide vrije-me kad se ne}ete moliti ocu ni na ovoj gori ni u Je-rusalimu.

4:22 Vi ne znate ~emu se molite; a mi znamo ~emu se molimo: jer je spasenije od Jevreja.

4:23 Ali ide vrijeme, i ve} je nastalo, kad }e se pravi bogomoljci moliti ocu duhom i istinom, jer otac ho}e takovijeh bogomoljaca.

4:24 Bog je duh; i koji mu se mole, duhom i istinom treba da se mole.

4:25 Re~e mu `ena: znam da }e do}i Mesija koji se zove Hristos, kad on do|e kaza}e nam sve.

4:26 Re~e joj Isus: ja sam koji s tobom govorim.

4:27 I tada do|o}e u~enici njegovi, i ~u|ahu se gdje govora}e sa `enom; ali nijedan ne re~e: {ta ho}e}? ili {ta govori} s njom?

4:28 A `ena ostavi sudove svoje i otide u grad i re~e ljudima:

4:29 Hodite da vidite ~ovjeka koji mi kaza sve {to sam u~inila: da nije to Hristos?

4:30 Izi|o}e dakle iz grada i po|o}e k njemu.

4:31 A u~enici njegovi moljahu ga me|u tijekom govore}i: Ravi! jedi.

4:32 A on im re~e: ja imam jelo da jedem za koje vi ne znate.

4:33 Tada u~enici govorahu me|u sobom: ve} ako mu ko donese da jede?

4:34 A on im re~e: jelo je moje da izvr{im volju onoga koji me je poslao, i da svr{im njegov posao.

4:35 Ne ka`ete li vi da su jo{ ~etiri mjeseca pa }e `etva prispjeti? Eto, velim vam: podignite o~i svoje i vidite njive kako su ve} `ute za `etvu.

4:36 I koji `nje prima platu, i sabira rod za `ivot vje~ni, da se raduju zajedno i koji sije i koji `nje;

4:37 Jer je u tom istinita besjeda da je drugi koji sije a drugi koji `nje.

4:38 Ja vas poslah da `njete gdje se vi ne trudiste; drugi se trudi}e, a vi u posao njihov u|oste.

4:39 I iz grada onoga mnogi od Samarjana vjerova}e ga za besjedu `ene koja svjedo~a}e: kaza mi sve {to sam u~inila.

4:40 Kad do|o}e dakle Samarjani k njemu, moljahu ga da bi ostao kod njih; i ondje osta dva dana.

4:41 I mnogo ih vi}e vjerova za njegovu besjedu.

4:42 A `eni govorahu: sad ne vjerujemo vi}e za tvoju besjedu, jer sami ~usmo i poznasmo da je ovaj zaista spas svijetu, Hristos.

4:43 A poslije dva dana izi|e odande, i otide u Galileju:

4:44 Jer sam Isus svjedo~a}e da prorok na svojoj postojbini nema ~asti.

4:45 A kad do|e u Galileju, primi}e ga Galilejci koji bijahu vidjeli sve {to u~ini u Jerusalimu na praznik; jer i oni ido}e na praznik.

4:46 Do|e pak Isus opet u Kanu Galilejsku, gdje pretvori vodu u vino. I bje}e neki carev ~ovjek kojega sin bolova}e u Kapernaumu.

4:47 Ovaj ~uv{i da Isus do|e iz Judeje u Galileju, do|e k njemu i molja}e ga da si|e i da mu iscijeli sina; jer bija}e na smrti.

4:48 I re~e mu Isus: ako ne vidite znaka i ~ude~sa, ne vjerujete.

4:49 Re~e mu carev ~ovjek: Gospode! si|i dok nije umrlo dijete moje.

4:50 Re~e mu Isus: idi, sin je tvoj zdrav. I vjerova ~ovjek rije~i koju mu re~e Isus, i po|e.

4:51 I odmah kad on sila`a}e, gle, sreto}e ga sluge njegove i javi}e mu govore}i: sin je tvoj zdrav.

4:52 Tada pita}e za sahat u koji mu lak}e bi; i kaza}e mu: ju~e u sedmom sahatu pusti ga groznica.

4:53 Tada razumje otac da bje}e onaj sahat u koji mu re~e Isus: sin je tvoj zdrav. I vjerova on i sva ku}a njegova.

4:54 Ovo opet drugo ~udo u~ini Isus kad do|e iz Judeje u Galileju.

GLAVA 5

A potom bje}e praznik Jevrejski, i izi|e Isus u Jerusalim.

5:2 U Jerusalimu pak kod Ov~ijeh vrata ima banja, koja se zove Jevrejski Vitezda, i oko nje pet pokrivenijeh trijemova,

5:3 U kojima le`a{e mno{tvo bolesnika, slijepijeh, hromijeh, suhijeh, koji ~ekahu da se zaljulja voda;

5:4 Jer an|eo Gospodnji sila`a{e u odre|eno vrijeme u banju i mu}a{e vodu; i koji najprije ula`a{e po{to se zamuti voda, ozdravlja{e, makar kakva bolest da je na njemu.

5:5 A ondje bija{e jedan ~ovjek koji trideset i osam godina bje{e bolestan.

5:6 Kad vidje Isus ovoga gdje le`i, i razumje da je ve} odavno bolestan, re~e mu: ho}e{ li da bude{ zdrav?

5:7 Odgovori mu bolesni: da, Gospode; ali nemam ~ovjeka da me spusti u banju kad se zamuti voda; a dok ja do|em drugi si|e prije mene.

5:8 Re~e mu Isus: ustani, uzmi odar svoj i hodi.

5:9 I odmah ozdravi ~ovjek, i uzev{i odar svoj ho|a{e. A taj dan bje{e subota.

5:10 Tada govorahu Jevreji onome {to ozdravi: danas je subota i ne valja ti odra nositi.

5:11 A on im odgovori: koji me iscijeli on mi re~e: uzmi odar svoj i hodi.

5:12 A oni ga zapita{e: ko je taj ~ovjek koji ti re~e: uzmi odar svoj i hodi?

5:13 A iscijeljeni ne znadija{e ko je; jer se Isus ukloni, jer ljudstva mnogo bje{e na mjestu.

5:14 A potom ga na|e Isus u crkvi i re~e mu: eto si zdrav, vi{e ne grije{i, da ti ne bude gore.

5:15 A ~ovjek otide i kaza Jevrejima da je ono Isus koji ga iscijeli.

5:16 I zato gonjahu Jevreji Isusa, i gledahu da ga ubiju, jer ~inja{e to u subotu.

5:17 A Isus im odgovara{e: otac moj doslije ~ini, i ja ~inim.

5:18 I zato jo{ vi{e gledahu Jevreji da ga ubiju {to ne samo kvara{e subotu nego i ocem svojijem naziva{e Boga i gra|a{e se jednak Bogu.

5:19 A Isus odgovaraju}i re~e im: zaista, zaista vam ka`em: sin ne mo`e ni{ta ~initi sam od sebe nego {to vidi da otac ~ini; jer {to on ~ini ono i sin ~ini onako;

5:20 Jer otac sina ljubi, i sve mu pokazuje {to sam ~ini; i pokaza}e mu ve}a djela od ovijeh da se vi ~udite.

5:21 Jer kako {to otac podi`e mrtve i o`ivljuje, tako i sin koje ho}e o`ivljuje.

5:22 Jer otac ne sudi nikome, nego sav sud daje sinu,

5:23 Da svi po{tuju sina kao {to oca po{tuju. Ko ne po{tuje sina ne po{tuje oca koji ga je poslao.

5:24 Zaista, zaista vam ka`em: ko moju rije~slu{a i vjeruje onome koji je mene poslao, ima `ivot vje~ni, i ne dolazi na sud, nego je pre{ao iz smrti u `ivot.

5:25 Zaista, zaista vam ka`em: ide ~as i ve} je nastao, kad }e mrtvi ~uti glas sina Bo`ijega, i ~uv{i o`ivljati.

5:26 Jer kako {to otac ima `ivot u sebi, tako daje i sinu da ima `ivot u sebi;

5:27 I daje mu vlast da i sud ~ini, jer je sin ~ovje~ij.

5:28 Ne divite se ovome, jer ide ~as u koji }e svi koji su u grobovima ~uti glas sina Bo`ijega,

5:29 I izi}i }e koji su ~inili dobro u vaskrsenije `ivota, a koji su ~inili zlo u vaskrsenije suda.

5:30 Ja ne mogu ni{ta ~initi sam od sebe; kako ~ujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne tra`im volje svoje nego volju oca koji me je poslao.

5:31 Ako ja svjedo~im za sebe, svjedo~anstvo moje nije istinito.

5:32 Ima drugi koji svjedo~i za mene; i znam da je istinito svjedo~anstvo {to svjedo~i za mene.

5:33 Vi poslaste k Jovanu, i posvjedo~i vam za istinu;

5:34 A ja ne primam svjedo~anstva od ~ovjeka, nego ovo govorim da se vi spasete.

5:35 On bje{e vidjelo koje gora{e i svijetlja{e, a vi se htjeste malo vremena radovati njegovu svijetljenju.

5:36 Ali ja imam svjedo~anstvo ve}e od Jovanova; jer poslovi koje mi daje otac da ih svr{im, ovi poslovi koje ja radim svjedo~e za mene da me otac posla.

5:37 I otac koji me posla sam svjedo-i za mene. Ni glasa njegova kad ~uste ni lica njegova vidjeste.

5:38 I rije-i njegove nemate u sebi da stoji; jer vi ne vjerujete onome koga on posla.

5:39 Pregledajte pisma, jer vi mislite da imate u njima `ivot vje~ni; i ona svjedo-e za mene.

5:40 I ne}ete da do|ete k meni da imate `ivot.

5:41 Ja ne primam slave od ljudi.

5:42 Nego vas poznajem da ljubavi Bo`ije nemate u sebi.

5:43 Ja do|oh u ime oca svojega i ne primate me; ako drugi do|e u ime svoje, njega }ete primiti.

5:44 Kako vi mo`ete vjerovati kad primate slavu jedan od drugoga, a slave koja je od jedinoga Boga ne tra`ite?

5:45 Ne mislite da }u vas tu`iti ocu; ima koji vas tu`i, Mojsije, u koga se vi uzdate.

5:46 Jer da ste vjerovali Mojsiju tako biste vjerovali i meni; jer on pisa za mene.

5:47 A kad njegovijem pismima ne vjerujete kako }ete vjerovati mojijem rije~ima?

GLAVA 6

Potom otide Isus preko mora mora Galilejskoga kod Tiverijade.

6:2 I za njim i|a{e mno{tvo naroda, jer vi|ahu ~udesa njegova koja ~inja{e na bolesnicima.

6:3 A Isus izi|e na goru, i ondje sje|a{e sa u~enicima svojijem.

6:4 A bija{e blizu pasha praznik Jevrejski.

6:5 Podignuv{i dakle Isus o-i, i vidjev{i da mno{tvo naroda ide k njemu, re~e Filipu: gdje }emo kupiti hljeba da ovi jedu?

6:6 A ovo govora{e ku{aju}i ga, jer sam znadija{e {ta }e ~initi.

6:7 Odgovori mu Filip: dvjesta gro{a hljeba nije dosta da svakome od njih pomalo dopadne.

6:8 Re-e mu jedan od u~enika njegovijeh, Andrija, brat Simona Petra:

6:9 Ovdje ima jedno mom~e koje ima pet hljebova je~menijeh i dvije ribe; ali {ta je to na toliki svijet!

6:10 A Isus re~e: posadite ljude. A bje{e trave mnogo na onome mjestu. Posadi se dakle ljudi na broj oko pet hiljada.

6:11 A Isus uzev{i one hljebove, i dav{i hvalu, dade u~enicima, a u~enici onima koji bijahu posa|eni; tako i od riba koliko htje{e.

6:12 I kad se nasiti{e, re~e u~enicima svojijem: skupite komade {to preteko{e da ni{ta ne propadne.

6:13 I skupi{e, i napuni{e dvanaest kotarica komada od pet hljebova je~menijeh {to prete-e iza onijeh {to su jeli.

6:14 A ljudi vidjev{i ~udo koje u~ini Isus govora{e: ovo je zaista onaj prorok koji treba da do|e na svijet.

6:15 A kad razumije Isus da ho}e da do|u da ga uhvate i da ga u~ine carem, otide opet u goru sam.

6:16 A kad bi uve~e si|o{e u~enici njegovi na more,

6:17 I u|o{e u la|u, i po|o{e preko mora u Kapernaum. I ve} se bija{e smrklo, a Isus ne bje{e do{ao k njima.

6:18 A more se podiza{e od velikoga vjetra.

6:19 Voziv{i pak oko dvadeset i pet ili trideset potrkali{ta ugleda{e Isusa gdje ide po moru i do{ao blizu do la|e, i upla{i{e se.

6:20 A on im re~e: ja sam; ne bojte se.

6:21 Onda ga s rado{u uze{e u la|u; i odmah la|a bi na zemlji u koju i|ahu.

6:22 Sjutra dan pak narod koji staja{e preko mora kad vidje da la|e druge ne bje{e ondje osim one jedne {to u nju u|o{e u~enici njegovi, i da ne u|e Isus s u~enicima svojijem u la|u nego sami u~enici njegovi otido{e,

6:23 A druge la|e iz Tiverijade do|o{e blizu onog mjesta gdje jedo{e hljeb kad Gospod dade hvalu,

6:24 Kad vidje narod da Isusa ne bje{e ondje ni u~enika njegovijeh, u|o{e i oni u la|e, i do|o{e u Kapernaum da tra`e Isusa.

6:25 I na{av{i ga preko mora reko{e mu: Ravi! kad si do{ao ovamo?

6:26 Isus im odgovori i re~e: zaista, zaista vam ka`em: ne tra`ite me {to ~udesa vidjeste, nego {to jedoste hljeba i nasitiste se.

6:27 Starajte se ne za jelo koje prolazi, nego za jelo koje ostaje za vje~ni `ivot, koje }e vas dati sin ~ovje~ij, jer ovoga potvrdi otac Bog.

6:28 A oni mu reko{e: {ta }emo ~initi da radimo djela Bo`ija?

6:29 Odgovori Isus i re~e im: ovo je djelo Bo`ije da vjerujete onoga koga on posla.

6:30 A oni mu reko{e: kakav dakle ti pokazuje{ znak da vidimo i da vjerujemo? {ta radi{ ti?

6:31 Ocevi na{i jedo{e manu u pustinji, kao {to je napisano: hljeb s neba dade im da jedu.

6:32 Tada im re~e Isus: zaista, zaista vam ka`em: Mojsije ne dade vama hljeba s neba, nego vam otac moj daje hljeb istiniti s neba;

6:33 Jer je hljeb Bo`iji onaj koji silazi s neba i daje `ivot svijetu.

6:34 Tada mu reko{e: Gospode! daj nam svagda taj hljeb.

6:35 A Isus im re~e: ja sam hljeb `ivota: koji meni dolazi ne}e ogladnjati, i koji mene vjeruje ne}e nikad o`ednjati.

6:36 Nego vam kazah da me i vidjeste i ne vjerujete.

6:37 Sve {to meni daje otac k meni }e do{i; i koji dolazi k meni ne}u ga istjerati napolje.

6:38 Jer si|oh s neba ne da ~inim volju svoju, nego volju oca koji me posla.

6:39 A ovo je volja oca koji me posla da od onoga {to mi dade ni{ta ne izgubim, nego da ga vaskrsnem u po{ljednji dan.

6:40 A ovo je volja onoga koji me posla da svaki koji vidi sina i vjeruje ga ima `ivot vje~ni; i ja }u ga vaskrsnuti u po{ljednji dan.

6:41 Tada vikahu Jevreji na njega {to re~e: ja sam hljeb koji si|e s neba.

6:42 I govorahu: nije li ovo Isus sin Josifov kojemu mi znamo oca i mater? kako dakle on govori: ja si|oh s neba?

6:43 Onda Isus odgovori i re~e im: ne vi-ite me|u sobom.

6:44 Niko ne mo`e do{i k meni ako ga ne dovu~e otac koji me posla; i ja }u ga vaskrsnuti u po{ljednji dan.

6:45 U prorocima stoji napisano: i bi}e svi nau~eni od Boga. Svaki koji ~uje od oca i nau-i, do{i }e k meni.

6:46 Ne da je ko vidio oca osim onoga koji je od Boga: on vidje oca.

6:47 Zaista, zaista vam ka`em: koji vjeruje mene ima `ivot vje~ni.

6:48 Ja sam hljeb `ivota.

6:49 Ocevi va{i jedo{e manu u pustinji, i pomrije{e.

6:50 Ovo je hljeb koji silazi s neba: da koji od njega jede ne umre.

6:51 Ja sam hljeb `ivi koji si|e s neba; koji jede od ovoga hljeba `ivlje}e vavijek; i hljeb koji }u ja dati tijelo je moje, koje }u dati za `ivot svijeta.

6:52 A Jevreji se prepirahu me|u sobom govore{i: kako mo`e ovaj dati nama tijelo svoje da jedemo?

6:53 A Isus ime re~e: zaista, zaista vam ka`em: ako ne jedete tijela sina ~ovje~ijega i ne pijete krvi njegovog, ne}ete imati `ivota u sebi.

6:54 Koji jede moje tijelo i pije moju krv ima `ivot vje~ni, i ja }u ga vaskrsnuti u po{ljednji dan:

6:55 Jer je tijelo moje pravo jelo i krv moja pravo pi}e.

6:56 Koji jede moje tijelo i pije moju krv stoji u meni i ja u njemu.

6:57 Kao {to me posla `ivi otac, i ja `ivim oca radi; i koji jede mene i on }e `ivljati mene radi.

6:58 Ovo je hljeb koji si|e s neba: ne kao {to va{i ocevi jedo{e manu, i pomrije{e; koji jede hljeb ovaj `ivlje}e vavijek.

6:59 Ovo re~e u zbornici kad u-a{e u Kapernaumu.

6:60 Tada mnogi od u-enika njegovijeh koji slu{ahu reko{e: ovo je tvrda besjeda! ko je mo`e slu{ati?

6:61 A Isus znaju{i u sebi da u~enici njegovi vi~u na to, re~e im: zar vas ovo sabla`njava?

6:62 A kad vidite sina ~ovje~ijega da odlazi gore gdje je prije bio?

6:63 Duh je ono {to o`ivljava; tijelo ne poma`e ni{ta. Rije~i koje vam ja rekoh duh su i `ivot su.

6:64 Ali imaju neko me|u vama koji ne vjeruju. Jer znadija{e Isus od po~etka koji su {to ne vjeruju, i ko }e ga izdati.

6:65 I re~e: zato vam rekoh da niko ne mo`e do}i k meni ako mu ne bude dano od oca mojega.

6:66 Od tada mnogi od u~enika njegovijeh oti-do{e natrag, i vi{e ne i|ahu s njim.

6:67 A Isus re~e dvanaestorici: da ne}ete i vi oti}i?

6:68 Tada mu odgovori Simon Petar: Gospode! kome }emo i}i? Ti ima{ rije~i vje~noga `ivota.

6:69 I mi vjerovasmo i poznasmo da si ti Hristos, sin Boga `ivoga.

6:70 Isus im odgovori: ne izbrah li ja vas dvanaestoricu, i jedan je od vas |avo?

6:71 A govora{e za Judu Simonova Iskariota, jer ga on }a{e izdati, i bija{e jedan od dvanaestorice.

GLAVA 7

Ipotom ho|a{e Isus po Galileji; jer po Judeji ne }adija{e da hodi, jer gledahu Jevreji da ga ubiju.

7:2 Bija{e pak blizu praznik Jevrejski gra|enje sjenica.

7:3 Tada mu reko{e bra}a njegova: izi|i odavde i idi u Judeju, da i u~enici tvoji vide djela koja ~ini{;

7:4 Jer niko ne ~ini {to tajno a sam tra`i da je poznat. Ako to ~ini{javi sebe svijetu.

7:5 Jer ni bra}a njegova ne vjerovahu ga.

7:6 Tada im re~e Isus: vrijeme moje jo{ nije do}lo, a vrijeme je va{e svagda gotovo.

7:7 Ne mo`e svijet mrziti na vas: a na mene mrzi, jer ja svjedo~im za nj da su djela njegova zla.

7:8 Vi izi|ite na praznik ovaj: ja jo{ ne}u izi}i na praznik ovaj, jer se moje vrijeme jo{ nije navr{i}lo.

7:9 Rekav{i im ovo osta u Galileji.

7:10 A kad izi|o{e bra}a njegova na praznik, tada i sam izi|e, ne javno nego kao tajno.

7:11 A Jevreji ga tra`ahu na praznik i govorahu: gdje je on?

7:12 I bijahu za nj mnoge raspore u narodu: jedni govorahu da je dobar, a drugi: nije nego vara narod.

7:13 Ali niko ne govora{e javno za nj od straha Jevrejskoga.

7:14 Ali odmah u polovini praznika izi|e Isus u crkvu i u-a{e.

7:15 I divljahu se Jevreji govore}i: kako ovaj zna knjige a nije se u~io?

7:16 Tada im odgovori Isus i re~e: moja nauka nije moja, nego onoga koje me je poslao.

7:17 Ko ho}e njegovu volju tvoriti, razumje}e je li ova nauka od Boga ili ja sam od sebe govorim.

7:18 Koji govori sam od sebe, slavu svoju tra`i; a ko tra`i slavu onoga koji ga je poslao, on je istinit i u njemu nema nepravde.

7:19 Ne dade li Mojsije vama zakon i niko od vas ne `ivi po zakonu? Za{to tra`ite da me ubijete?

7:20 Odgovori narod i re~e: je li |avo u tebi? ko tra`i da te ubije?

7:21 Odgovori Isus i re~e im: jedno djelo u~inih i svi se divite tome.

7:22 Mojsije vam dade da se obrezujete (ne kao da je od Mojsija nego od otaca); i u subotu obrezujete ~ovjeka.

7:23 Ako se ~ovjek u subotu obrezuje da se ne pokvari zakon Mojsijev, srdite li se na mene {to svega ~ovjeka iscijelih u subotu?

7:24 Ne gledajte ko je ko kad sudite, nego pravedan sud sudite.

7:25 Tada govorahu neki od Jerusalimljana: nije li to onaj kojega tra`e da ubiju?

7:26 I gle, kako govori slobodno i ni{ta mu ne vele: da ne dozna{e na{i knezovi da je on zaista Hristos?

7:27 Ali ovoga znamo otkuda je; a Hristos kad do|e, niko ne}e znati otkuda je.

7:28 Tada Isus povika u crkvi u~e}i i re~e: i mene poznajete i znate otkuda sam; i sam od sebe ne

do|oh, nego ima istiniti koji me posla, kojega vi ne znate.

7:29 Ja ga znam, jer sam od njega i on me posla.

7:30 Tada gledahu da ga uhvate; i niko ne metnu na nj ruke, jer jo{ ne bje{e do{ao ~as njegov.

7:31 A od naroda mnogi ga vjerova{e, i govora-hu: kad do|e Hristos eda li }e vi{e ~udesna ~initi ne-go ovaj {to ~ini?

7:32 ^u{e fariseji od naroda takovi govor za nje-ga, i posla{e fariseji i glavari sve{teni~ki sluge da ga uhvate.

7:33 Tada re~e Isus: jo{ sam malo vremena s va-ma, pa idem k onome koji me posla.

7:34 Tra`i}ete me i ne}ete me na}i; i gdje sam ja vi ne mo`ete do}i.

7:35 A Jevreji reko{e me|u sobom: kuda }e ovaj i}i da ga mi ne na|emo? Ne}e li i}i me|u rastrkane Grke, i Grke u~iti?

7:36 [ta zna~i ova rije~ {to re~e: tra`i}ete me i ne}ete me na}i; i gdje sam ja vi ne mo`ete do}i?

7:37 A u po{ljednji veliki dan praznika staja{e Isus i vika{e govore}i: ko je `edan neka do|e k meni i pije.

7:38 Koji me vjeruje, kao {to pismo re~e, iz nje-gova tijela pote}i }e rijeke `ive vode.

7:39 A ovo re~e za Duha kojega poslije primi{e oni koji vjeruju u ime njegovo: jer Duh sveti jo{ ne bje{e na njima, jer Isus jo{ ne bje{e proslavljen.

7:40 A mnogi od naroda ~uv{i ove rije~i govora-hu: ovo je zaista prorok.

7:41 Drugi govora-hu: ovo je Hristos. A jedni govora-hu: zar }e Hristos iz Galileje do}i?

7:42 Ne kaza li pismo da }e Hristos do}i od sje-mena Davidova, i iz sela Vitlejema odakle bje{e David?

7:43 Tako raspra postade u narodu njega radi.

7:44 A neki od njih {adijahu da ga uhvate; ali niko ne metnu ruku na nj.

7:45 Do|o{e pak sluge ka glavarima sve{teni~kijem i farisejima; i oni im reko{e: za{to ga ne do-vedoste?

7:46 A sluge odgovori{e: nikad ~ovjek nije tako govorio kao ovaj ~ovjek.

7:47 Tada im odgovori{e fariseji: zar se i vi pre-variste?

7:48 Vjerova li ga ko od knezova ili od fariseja?

7:49 Nego narod ovaj, koji ne zna zakona, pro-klet je.

7:50 Re~e im Nikodim {to dolazi k njemu no}u, koji bje{e jedan od njih:

7:51 Eda li zakon na{ sudi ~ovjeku dokle ga naj-prije ne saslu{a i dozna {ta ~ini?

7:52 Odgovori{e mu i reko{e: nijesi li i ti iz Ga-lileje? Razgledaj i vi|i da prorok iz Galileje ne do-lazi.

7:53 I otido{e svaki svojoj ku}i.

GLAVA 8

A Isus otide na goru Maslinsku.

8:2 A ujutru opet do|e u crkvu, i sav na-rod i|a{e k njemu; i sjedav{i u~a{e ih.

8:3 A knji`evnici i fariseji dovedo{e k njemu `e-nu uhva}enu u preljubi, i postaviv{i je na srijedu

8:4 Reko{e mu: u~itelju! ova je `ena uhva}ena sad u preljubi;

8:5 A Mojsije nam u zakonu zapovjedi da tako-ve kamenjem ubijamo; a ti {ta veli{?

8:6 Ovo pak reko{e ku{aju}i ga da bi ga imali za {to okriviti. A Isus sa`e se dolje i pisa{e prstom po zemlji (ne gledaju}i na njih).

8:7 A kad ga jednako pitahu, ispravi se i re~e im: koji je me|u vama bez grijeha neka najprije baci kamen na nju.

8:8 Pa se opet sa`e dolje i pisa{e po zemlji.

8:9 A kad oni to ~u{e, i pokarani budu}i od svo-je savjesti izla`ahu jedan za drugim po~ev{i od starje{ina do po{ljednijeh; i osta Isus sam i `ena stoje}i na srijedi.

8:10 A kad se Isus ispravi, i ne vidjev{i ni jed-noga do samu `enu, re~e joj: `eno! gdje su oni {to te tu`ahu? Nijedan te ne osudi?

8:11 A ona re~e: nijedan, Gospode! A Isus joj re~e: ni ja te ne osu|ujem, idi, i otsele vi{e ne gri-je{i.

8:12 Isus im pak opet re~e: ja sam vidjelo svijetu: ko ide za mnom ne}e hoditi po tami, nego }e imati vidjelo `ivota.

8:13 Tada mu reko{e fariseji: ti sam za sebe svjedo~i{; svjedo~anstvo tvoje nije istinito.

8:14 Isus odgovori i re~e im: ako ja svjedo~im sam za sebe istinito je svjedo~anstvo moje: jer znam otkuda do|oh i kuda idem; a vi ne znate otkuda dolazim i kuda idem.

8:15 Vi sudite po tijelu, ja ne sudim nikome.

8:16 I ako sudim ja, sud je moj prav: jer nijesam sam, nego ja i otac koji me posla.

8:17 A i u zakonu va{emu stoji napisano da je svjedo~anstvo dvojice ljudi istinito.

8:18 Ja sam koji svjedo~im sam za sebe, i svjedo~i za mene otac koji me posla.

8:19 Tada mu govorahu: gdje je otac tvoj? Isus odgovori: ni mene znate ni oca mojega; kad biste znali mene, znali biste i oca mojega.

8:20 Ove rije~i re~e Isus kod hazne Bo`ije kad u~a{e u crkvi; i niko ga ne uhvati, jer jo{ ne bje{e do{ao ~as njegov.

8:21 A Isus im opet re~e: ja idem, i tra`i}ete me; i pomrije}ete u svojemu grijehu; kud ja idem vi ne mo`ete do}i.

8:22 Tada reko{e Jevreji: da se ne}e sam ubiti, {to govori: kud ja idem vi ne mo`ete do}i?

8:23 I re~e im: vi ste od ni`ijeh, ja sam od vi{i-jeh; vi ste od ovoga svijeta, ja nijesam od ovoga svijeta.

8:24 Tako vam kazah da }ete pomrijeti u grijesima svojima; jer ako ne uzvjerujete da sam ja, pomrije}ete u grijesima svojima.

8:25 Tada mu govorahu: ko si ti? I re~e im Isus: po~etak, kako vam i ka`em.

8:26 Mnogo imam za vas govoriti i suditi; ali onaj koji me posla istinit je, i ja ono govorim svijetu {to ~uh od njega.

8:27 Ne razumje{e dakle da im govora{e za oca.

8:28 A Isus im re~e: kad podignete sina ~ovje~ijega, onda }ete doznati da sam ja, i da ni{ta sam od sebe ne ~inim; nego kako me nau~i otac moj onako govorim.

8:29 I onaj koji me posla sa mnom je. Ne ostavi otac mene sama; jer ja svagda ~inim {to je njemu ugodno.

8:30 Kad ovo govora{e, mnogi ga vjerova{e.

8:31 Tada Isus govora{e onijem Jevrejima koji mu vjerova{e: ako vi ostanete na mojoj besjedi, zaista }ete biti u~enici moji,

8:32 I pozna}ete istinu, i istina }e vas izbaviti.

8:33 Odgovori{e i reko{e mu: mi smo sjeme Avraamovo, i nikome nijesmo robovali nikad; kako ti govori{ da }emo se izbaviti?

8:34 Isus im odgovori: zaista, zaista vam ka`em da je svaki koji ~ini grijeh rob grijehu.

8:35 A rob ne ostaje u ku}i vavijek, sin ostaje vavijek.

8:36 Ako vas dakle sin izbavi, zaista }ete biti izbavljeni.

8:37 Znam da ste sjeme Avraamovo; ali gledate da me ubijete, jer moja besjeda ne mo`e u vas da stane.

8:38 Ja govorim {to vidjeh od oca svojega; i vi tako ~inite {to vidjeste od oca svojega.

8:39 Odgovori{e i reko{e mu: otac je na{ Avraam. Isus im re~e: kad biste vi bili djeca Avraamova, ~inili biste djela Avraamova.

8:40 A sad gledate mene da ubijete, ~ovjeka koji vam istinu kazah koju ~uh od Boga: tako Avraam nije ~inio.

8:41 Vi ~inite djela oca svojega. Tada mu reko{e: mi nijesmo ro|eni od kurvarstva: jednoga oca imamo Boga.

8:42 A Isus im re~e: kad bi Bog bio va{ otac, ljubili biste mene; jer ja od Boga izi|oh i do|oh; jer ne do|oh sam od sebe, nego me on posla.

8:43 Za{to ne razumijete govora mojega? Jer ne mo`ete rije~i mojijeh da slu{ate.

8:44 Va{ je otac |avo; i slasti oca svojega ho}ete da ~inite: on je krvnik ljudski od po~etka, i ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; kad govori la`, svoje govori: jer je la`a i otac la`i.

8:45 A meni ne vjerujete, jer ja istinu govorim.

8:46 Koji me od vas kori za grijeh? Ako li istinu govorim, za{to mi vi ne vjerujete?

8:47 Ko je od Boga rije~i Bo`ije slu{a; zato vi ne slu{ate, jer nijeste od Boga.

8:48 Tada odgovori{e Jevreji i reko{e mu: ne govorimo li mi pravo da si ti Samarjanin, i da je |avo u tebi.

8:49 Isus odgovori: u meni |avola nema, nego po{tujem oca svojega; a vi mene sramotite.

8:50 A ja ne tra`im slave svoje; ima koji tra`i i sudi.

8:51 Zaista, zaista vam ka`em: ko odr`i rije~moju ne}e vidjeti smrti dovijeka.

8:52 Tada mu reko{e Jevreji: sad vidjesmo da je |avo u tebi: Avraam umrije i proroci, a ti govori{: ko odr`i rije~moju ne}e okusiti smrti dovijeka.

8:53 Eda li si ti ve}i od oca na{ega Avraama, koji umrije? I proroci pomrije{e: ko se ti sam gradi{?}

8:54 Isus odgovori: ako se ja sam slavim, slava je moja ni{ta: otac je moj koji me slavi, za kojega vi govorite da je va{ Bog.

8:55 I ne poznajete ga, a ja ga znam; i ako re~em da ga ne znam bi}u la`a kao vi. Nego ga znam, i rije~njegovu dr`im.

8:56 Avraam, otac va{, bio je rad da vidi dan moj; i vidje, i obradova se.

8:57 Tada mu reko{e Jevreji: jo{ ti nema pedeset godina, i Avraama li si vidio?

8:58 A Isus im re~e: zaista, zaista vam ka`em: ja sam prije nego se Avraam rodio.

8:59 Tada uze{e kamenje da bace na nj; a Isus se sakri, i izi|e iz crkve pro{av{i izme|u njih i otide tako.

GLAVA 9

I prolaze}i vidje ~ovjeka slijepa od ro|enja.

9:2 I zapita{e ga u~enici njegovi govore}i: Ravi! ko sagrije{i, ili ovaj ili roditelji njegovi, te se rodi slijep?

9:3 Isus odgovori: ni on sagrije{i ni roditelji njegovi, nego da se jave djela Bo`ija na njemu.

9:4 Meni valja raditi djela onoga koji me posla dok je dan: do}i }e no} kad niko ne mo`e raditi.

9:5 Dok sam na svijetu vidjelo sam svijetu.

9:6 Rekav{i ovo pljunu na zemlju i na~ini kao od pljuvanke, i pomaza kalom o~i slijepome,

9:7 I re~e: idi umij se u banji Siloamskoj (koje zna~i poslan). Otide dakle i umi se, i do|e gledaju}i.

9:8 A susjedi i koji ga bijahu vidjeli prije da bje{e slijep govorahu: nije li ovo onaj {to sje|a{e i pro{a{e?}

9:9 Jedni govorahu: on je; a drugi: nalik je na nj. A on govora{e: ja sam.

9:10 Tada mu govorahu: kako ti se otvori{e o~i?

9:11 On odgovori i re~e: ~ovjek koji se zove Isus na~ini kao, i pomaza o~i moje, i re~e mi: idi u banju Siloamsku i umij se. A kad otidoh i umih se, progledah.

9:12 Tada mu reko{e: gdje je on? Re~e: ne znam.

9:13 Tada ga povedo{e k farisejima, onoga {to bje{e nekad slijep.

9:14 A bje{e subota kad na~ini Isus kao i otvori mu o~i.

9:15 Tada ga opet pitahu fariseji kako progleda. A on im re~e: kao metnu mi na o~i, i umih se, i vidim.

9:16 Tada govorahu neki od fariseja: nije ovaj ~ovjek od Boga, jer ne svetkuje subote. Drugi govorahu: kako mo`e ~ovjek grje{an takova ~udesa ~initi? I posta raspra me|u njima.

9:17 Reko{e dakle opet slijepcu: {ta veli{ ti za njega {to ti otvori o~i tvoje? A on re~e: prorok je.

9:18 Tada Jevreji ne vjerova{e za njega da bje{e slijep i progleda, dok ne dozva{e roditelje onoga {to je progledao,

9:19 I zapita{e ih govore}i: je li ovo va{ sin za koga vi govorite da se rodi slijep? kako dakle sad vidi?

9:20 A roditelji njegovi odgovori{e im i reko{e: znamo da je ovo sin na{ i da se rodi slijep;

9:21 A kako sad vidi ne znamo; ili ko mu otvori o~i mi ne znamo; on je veliki, pitajte njega neka sam ka`e za sebe.

9:22 Ovo reko{e roditelji njegovi, jer se bojahu Jevreja; jer se Jevreji bijahu dogovorili da bude odlu~en od zbornice ko ga prizna za Hrista.

9:23 Zato reko{e roditelji njegovi: on je veliki, pitajte njega.

9:24 Tada po drugi put dozva{e ~ovjeka koji je bio slijep, i reko{e mu: podaj Bogu slavu; mi znamo da je ~ovjek onaj grje{an.

9:25 A on odgovori i re~e: je li grje{an ne znam; samo znam da ja bijah slijep, a sad vidim.

9:26 Tada mu opet reko{e: {ta ti u~ini? kako otvori o~i tvoje?

9:27 Odgovori im: ja vam ve} kazah, i ne slu{aste; {ta }ete opet slu{ati? Ve} ako i vi ho}ete u~enici njegovi da budete?

9:28 A oni ga ukori{e, i reko{e mu: ti si u~enik njegov, a mi smo u~enici Mojsijevi.

9:29 Mi znamo da s Mojsijem govori Bog; a ovoga ne znamo otkuda je.

9:30 ^ovjek odgovori i re~e im: to i jest za ~udo, {to vi ne znate otkuda je a on otvori o~i moje.

9:31 A znamo da Bog ne slu{a grje{nika; nego ako ko po{tuje Boga i volju njegovu tvori, onoga slu{a.

9:32 Otkako je svijeta nije ~uveno da ko otvori o~i ro|enom slijepcu.

9:33 Kad on ne bi bio od Boga ne bi mogao ni{ta ~initi.

9:34 Odgovori{e i reko{e mu: ti si se rodio sav u grijesima, pa zar ti da nas u~i? I istjera{e ga napolje.

9:35 ^u Isus da ga istjera{e napolje; i na{av{i ga re~e mu: vjeruje{ li ti sina Bo`ijega?

9:36 On odgovori i re~e: a ko je, Gospode, da ga vjerujem?

9:37 A Isus mu re~e: i vidio si ga, i koji govori s tobom on je.

9:38 A on re~e: vjerujem, Gospode! I pokloni mu se.

9:39 I re~e Isus: ja do|oh na sud na ovaj svijet, da vide koji ne vide, i koji vide da postanu slijepi.

9:40 I ~u{e ovo neki od fariseja koji bijahu s njim, i reko{e mu: eda li smo i mi slijepi?

9:41 Re~e im Isus: kad biste bili slijepi, ne biste imali grijeha, a sad govorite da vidite, tako va{ grijeh ostaje.

GLAVA 10

Zaista, zaista vam ka`em: ko ne ulazi na vrata u tor ov~ij nego prelazi na drugom mjestu on je lupe` i hajduk;

10:2 A koji ulazi na vrata jest pastir ovcima:

10:3 Njemu vratar otvora, i ovce glas njegov slu{aju, i svoje ovce zove po imenu, i izgoni ih;

10:4 I kad svoje ovce istjera, ide pred njima, i ovce idu za njim, jer poznaju glas njegov.

10:5 A za tu|inom ne}e da idu, nego bje`e od njega, jer ne poznaju glasa tu|ega.

10:6 Ovu pri~u kaza im Isus, ali oni ne razumje{e {ta to bija{e {to im kaza.

10:7 Tada im re~e Isus opet: zaista, zaista vam ka`em: ja sam vrata k ovcima.

10:8 Svi koliko ih god do|e prije mene lupe`i su i hajduci; ali ih ovce ne poslu{a{e.

10:9 Ja sam vrata; ko u|e kroza me spa{e se, i u}i }e i izi}i }e, i pa{u }e na}i.

10:10 Lupe` ne dolazi ni za {to drugo nego da ukrade i ubije i pogubi; ja do|oh da imaju `ivot i izobilje.

10:11 Ja sam pastir dobri; pastir dobri du{u svoju pola`e za ovce,

10:12 A najamnik, koji nije pastir, kome nijesu ovce svoje, vidi vuka gdje ide, i ostavlja ovce, i bje`i: i vuk zgrabi ovce i raspudi ih;

10:13 A najamnik bje`i, jer je najamnik i ne mari za ovce.

10:14 Ja sam pastir dobri i znam svoje, i moje mene znaju.

10:15 Kao {to mene zna otac i ja znam oca; i du{u svoju pola`em za ovce.

10:16 I druge ovce imam koje nijesu iz ovoga tora, i one mi valja dovesti; i ~u{e glas moj, i bi}e jedno stado i jedan pastir.

10:17 Zato me otac ljubi, jer ja du{u svoju pola`em da je opet uzmem.

10:18 Niko je ne otima od mene, nego je ja sam od sebe pola`em. Vlast imam polo`iti je i vlast imam uzeti je opet. Ovu sam zapovijest primio od oca svojega.

10:19 Tada opet posta raspra me |u Jevrejima za ove rije~i.

10:20 Mnogi od njih govorahu: u njemu je |avo, i poludio je; {ta ga slu{ate?

10:21 Drugi govorahu: ove rije~i nijesu ludoga; zar mo`e |avo slijepima o~i otvorati?

10:22 A bija{e tada praznik obnovljenja u Jerusalimu, i bje{e zima.

10:23 I hoda{e Isus u crkvi po trijemu Solomunu.

10:24 A Jevreji ga opkoli{e, i govorahu mu: do-kle }e{ mu~iti du{e na{e? ako si ti Hristos, ka`i nam slobodno.

10:25 Isus im odgovori: ja vam kazah, pa ne vjerujete. Djela koja tvorim ja u ime oca svojega ona svjedo~e za me.

10:26 Ali vi ne vjerujete; jer nijeste od mojijeh ovaca, kao {to vam kazah.

10:27 Ovce moje slu{aju glas moj, i ja poznajem njih, i za mnom idu.

10:28 I ja }u im dati `ivot vje~ni, i nikad ne}e izginuti, i niko ih ne}e oteti iz ruke moje.

10:29 Otac moj koji mi ih dade ve}i je od svijui; i niko ih ne mo`e oteti iz ruke oca mojega.

10:30 Ja i otac jedno smo.

10:31 A Jevreji opet uze{e kamenje da ga ubiju.

10:32 Isus im odgovori: mnoga vam dobra djela javih od oca svojega; za koje od onijeh djela bacate kamenje na me?

10:33 Odgovori{e mu Jevreji govore}i: za dobro djelo ne bacamo kamenje na te, nego za hulu na Boga, {to ti, ~ovjek budu}i, gradi{ se Bog.

10:34 Isus im odgovori: ne stoji li napisano u zakonu va{emu: ja rekoh: bogovi ste?

10:35 Ako one nazva bogovima kojima rije~ Bo`ija bi, i pismo se ne mo`e pokvariti;

10:36 Kako vi govorite onome kojega otac posveti i posla na svijet: hulu na Boga govori{, {to rekoh: ja sam sin Bo`ij?

10:37 Ako ne tvorim djela oca svojega ne vjerujete mi.

10:38 Ako li tvorim, ako meni i ne vjerujete, djelima mojima vjerujte, da poznate i vjerujete da je otac u meni i ja u njemu.

10:39 Tada opet gledahu da ga uhvate; ali im se izma~e iz ruku.

10:40 I otide opet preko Jordana na ono mjesto gdje Jovan prije kr{ava{e; i osta ondje.

10:41 I mnogi do |o{e k njemu i govorahu: Jovan ne u~ini nijednoga ~uda, ali sve {to kaza Jovan za ovoga istina bje{e.

10:42 I mnogi vjerova{e ga ondje.

GLAVA 11

Bija{e pak jedan bolesnik, Lazar iz Vitanije iz sela Marije i Marte sestre njezine.

11:2 (A Marija, koje brat Lazar bolova{e, bje{e ona {to pomaza Gospoda mirom i otr noge njegove svojom kosom.)

11:3 Onda posla{e sestre k njemu govore}i: Gospode! gle, onaj koji ti je mio bolestan je.

11:4 A kad ~u Isus, re~e: ova bolest nije na smrt, nego na slavu Bo`iju, da se proslavi sin Bo`ij s nje.

11:5 A Isus ljublja{e Martu i sestru njezinu i Lazara.

11:6 A kad ~u da je bolestan, tada osta dva dana na onom mjestu gdje bje{e.

11:7 A potom re~e u~enicima: hajdemo opet u Judeju.

11:8 U~enici mu reko{e: Ravi! sad Judejci {a-dijahu da te ubiju kamenjem, pa opet ho{e da ide{ onamo?

11:9 Isus odgovori: nije li dvanaest sahata u danu? ko danju ide ne spoti~e se, jer vidi vidjelo ovoga svijeta;

11:10 A ko ide no}u spoti~e se, jer nema vidjela u njemu.

11:11 Ovo kaza, i potom im re~e: Lazar, na{ prijatelj, zaspa; nego idem da ga probudim.

11:12 Onda mu reko{e u~enici njegovi: Gospode! ako je zaspao, usta}e.

11:13 A Isus im re~e za smrt njegovu a oni mi{ljahu da govori za spavanje sna.

11:14 Tada im Isus kaza upravo: Lazar umrije.

11:15 I mило mi je vas radi {to nijesam bio onamo da vjerujete; nego hajdemo k njemu.

11:16 Onda Toma, koji se zva{e Bliznac, re~e u~enicima: hajdemo i mi da pomremo s njim.

11:17 A kad do|e Isus, na|e ga a on ve} ~etiri dana u grobu.

11:18 (A Vitanija bje{e blizu Jerusalima oko petnaest potrkali{ta.)

11:19 I mnogi od Judejaca bijahu do{li k Marti i Mariji da ih tje{e za bratom njihovijem.

11:20 Kad Marta dakle ~u da Isus ide, iza|e preda nj, a Marija sje|a{e doma.

11:21 Onda re~e Marta Isusu: Gospode! da si ti bio ovdje ne bi moj brat umro.

11:22 A i sad znam da {to zai{te{ u Boga da}e ti Bog.

11:23 Isus joj re~e: brat }e tvoj ustati.

11:24 Marta mu re~e: znam da }e ustati o vaskrseniju, u po{ljednji dan.

11:25 A Isus joj re~e: ja sam vaskrsenije i `ivot; koji vjeruje mene ako i umre `ivlje}e.

11:26 I nijedan koji `ivi i vjeruje mene ne}e umrijeti vavijek. Vjeruje{ li ovo?

11:27 Re~e mu: da, Gospode! ja vjerovah da si ti Hristos sin Bo`ij koji je trebalo da do|e na svijet.

11:28 I ovo rekav{i otide te zovnu tajno Mariju sestru svoju govore}i: u~itelj je do{ao, i zove te.

11:29 A ona kad ~u, usta brzo i otide k njemu.

11:30 Jer Isus jo{ ne bje{e do{ao u selo, nego bija{e na onom mjestu gdje ga srete Marta.

11:31 A Judejci onda koji bijahu s njom u ku}i i tje{ahu je, kad vidje{e Mariju da brzo usta i izi|e, po|o{e za njom govore}i da ide na grob da pla~e onamo.

11:32 A Marija kako do|e gdje bje{e Isus, i vidje ga, pade na noge njegove govore}i mu: Gospode! da si ti bio ovdje, ne bi umro moj brat.

11:33 Onda Isus kad je vidje gdje pla~e, i gdje pla~u Judejci koji do|o{e s njom, zgrozi se u duhu, i sam postade `alostan.

11:34 I re~e: gdje ste ga metnuli? Reko{e mu: Gospode! hajde da vidi{.

11:35 Udari{e suze Isusu.

11:36 Onda Judejci govorahu: gledaj kako ga ljublja{e,

11:37 A neki od njih reko{e: ne moga{e li ovaj koji otvori o~i slijepcu u~initi da i ovaj ne umre?

11:38 A Isus opet se zgrozi u sebi, i do|e na grob; a bija{e pe}ina, i kamen le`a{e na njoj.

11:39 Isus re~e: uzmite kamen. Re~e mu Marta, sestra onoga {to je umro: Gospode! ve} smrdi; jer su ~etiri dana kako je umro.

11:40 Isus joj re~e: ne rekoh li ti da ako vjeruje{ vidje}e{ slavu Bo`iju?

11:41 Uze{e dakle kamen gdje le`a{e mrtvac; a Isus podi`e o~i gore, i re~e: o~e! hvala ti {to si me usli{io.

11:42 A ja znadoh da me svagda slu{a{; nego rekoh naroda radi koji ovdje stoji, da vjeruju da si me ti poslao.

11:43 I ovo rekav{i zovnu iza glasa: Lazare! izi|i napolje.

11:44 I izi|e mrtvac obavio platnom po rukama i po nogama, i lice njegovo ubrusom povezano. Isus im re~e: razdrije{ite ga i pustite nek ide.

11:45 Onda mnogi od Judejaca koji bijahu do{li k Mariji i vidje{e {ta u~ini Isus, vjerova{e ga.

11:46 A neki od njih otido{e k farisejima i kaza{e im {ta u~ini Isus.

11:47 Onda glavari sve{teni~ki i fariseji sabra{e skup{tinu, i govorahu: {ta }emo ~initi? ^ovjek ovaj ~ini mnoga ~udesu.

11:48 Ako ga ostavimo tako, svi }e ga vjerovati; pa }e do}i Rimljani i uzeti nam zemlju i narod.

11:49 A jedan od njih, po imenu Kajafa, koji one godine bje{e poglavar sve{teni~ki, re~e im: vi ne znate ni{ta;

11:50 I ne mislite da je nama bolje da jedan ~ovjek umre za narod, negoli da narod sav propadne.

11:51 A ovo ne re~e sam od sebe, nego, budu}i poglavar sve{teni~ki one godine, prore~e da Isusu valja umrijeti za narod;

11:52 I ne samo za narod, nego da i rasijanu dje~cu Bo`iju skupi ujedno.

11:53 Od toga dakle dana dogovori}e se da ga ubiju.

11:54 A Isus vi}e ne ho|a}e javno po Judejcima, nego odande otide u kraj blizu pustinje u grad po imenu Jefrem, i ondje ho|a}e s u~enicima svojim.

11:55 A bje}e blizu pasha Jevrejska, i mnogi iz onoga kraja do|o}e u Jerusalem prije pashe da se o~iste.

11:56 Tada tra`ahu Isusa, i stoje}i u crkvi govorahu me|u sobom: {ta mislite vi za{to ne dolazi na praznik?

11:57 A glavari sve{teni~ki i fariseji izda}e zapovijest ako ga ko opazi gdje je, da javi da ga uhvate.

GLAVA 12

A Isus prije pashe na {est dana do|e u Vitaniu gdje bje}e Lazar {to umrije, koga podi`e iz mrtvih.

12:2 Ondje mu pak zgotovi}e ve~eru, i Marta slu`a}e, a i Lazar sje|a}e s njim za trpezom;

12:3 A Marija uzev{i litru pravoga nardova mnogocjenoga mira pomaza noge Isusove, i otrkosom svojom noge njegove; a ku}a se napuni mirisa od mira.

12:4 Onda re~e jedan od u~enika njegovijeh, Juda Simonov Iskariotski, koji ga poslije izdade:

12:5 Za{to se ovo miro ne prodade za trista gro{a i ne dade siromasima?

12:6 A ovo ne re~e {to se stara}e za siromahe, nego {to bje}e lupe`, i ima}e kov~e`i, i no{a}e {to se meta}e u nj.

12:7 A Isus re~e: ne dirajte u nju; ona je to dohranila za dan mojega pogreba;

12:8 Jer siromahe svagda imate sa sobom, a mene nemate svagda.

12:9 Razumje pak mnogi narod iz Judeje da je ondje i do|o}e ne samo Isusa radi nego i da vide Lazara kojega podi`e iz mrtvih.

12:10 A glavari sve{teni~ki dogovori}e se da i Lazara ubiju;

12:11 Jer mnogi njega radi i|ahu iz Judeje i vjerovahu Isusa.

12:12 A sjutradan mnogi od naroda koji bje}e do{ao na praznik, ~uv{i da Isus ide u Jerusalem

12:13 Uze}e grane od finika i izi|o}e mu na susret, i vikahu govore}i: osana! blagosloven koji ide u ime Gospodnje, car Izrailjev.

12:14 A Isus na{av{i magare usjede na nj, kao {to je pisano:

12:15 Ne boj se k}eri Sionova, evo car tvoj ide sjede}i na magaretu.

12:16 Ali ovo u~enici njegovi ne razumje}e prije: nego kad se proslavi Isus onda se opomenu}e da ovo bje}e za njega pisano, i ovo mu u~ini}e.

12:17 A narod svjedo~a}e koji bje}e prije s njim kad Lazara izazva iz groba i podi`e ga iz mrtvih.

12:18 Zato ga i srete narod, jer ~u}e da on u~ini ovo ~udo.

12:19 A fariseji govorahu me|u sobom: vidite da ni{ta ne poma`e? gle, svijet ide za njim.

12:20 A bijahu neki Grci koji bijahu do{li na praznik da se mole Bogu.

12:21 Oni dakle pristupi}e k Filipu, koji bje}e iz Vitsaide Galilejske, i moljahu ga govore}i: gospodine! mi bismo htjeli da vidimo Isusa.

12:22 Do|e Filip i kaza Andriji, a Andrija i Filip opet kaza}e Isusu.

12:23 A Isus odgovori im govore}i: do|e ~as da se proslavi sin ~ovje~ij.

12:24 Zaista, zaista vam ka`em: ako zrno p{eni~no padnuv{i na zemlju ne umre, ono jedno ostane; ako li umre mnogo roda rodi:

12:25 Koji ljubi du{u svoju izgubi}e je, a ko mrzi na du{u svoju na ovom svijetu, sa~uva}e je za `ivot vje~ni.

12:26 Ko meni slu`i, za mnom nek ide, i gdje sam ja ondje i sluga moj nek bude; i ko meni slu`i onoga }e po{tovati otac moj.

12:27 Sad je du{a moja `alosna; i {ta da ka`em? O-e! sa-uvaj me od ovoga ~asa; ali zato do|oh na ~as ovaj.

12:28 O-e! proslavi ime svoje! Tada glas do|e s neba; i proslavio sam i opet }u proslaviti.

12:29 A kad ~u narod koji staja{e, govorahu: grom zagrmi; a drugi govorahu: an|eo mu govori.

12:30 Isus odgovori i re-e: ovaj glas ne bi mene radi nego naroda radi.

12:31 Sad je sud ovome svijetu; sad }e biti istje-ran knez ovoga svijeta napolje.

12:32 I kad ja budem podignut od zemlje, sve }u privu}i k sebi.

12:33 A ovo govora{e da poka`e kakvom }e smrti umrijeti.

12:34 Narod mu odgovori: mi ~usmo iz zakona da }e Hristos ostati vavijek; kako ti govori{ da se sinu ~ovje-ijemu valja podignuti? ko je taj sin ~o-vje-iji?

12:35 A Isus im re-e: jo{ je malo vremena vidje-lo s vama; hodite dok vidjelo imate da vas tama ne obuzme; jer ko hodi po tami ne zna kuda ide.

12:36 Dok vidjelo imate vjerujte vidjelo, da bu-dete sinovi vidjela. Rekav{i ovo Isus otide i sakri se od njih.

12:37 Ako je i ~inio tolika ~udesa pred njima, opet ga ne vjerovahu;

12:38 Da se zbude rije~ Isaije proroka koji re-e: Gospode! ko vjerova govorenju na{emu? i ruka Gospodnja kome se otkri?

12:39 Zato ne mogahu vjerovati, jer opet re-e Isaija:

12:40 Zasljepio je o~i njihove i okamenio srca njihova, da ne vide o~ima ni srcem razumiju, i ne obrate se da ih iscijelim.

12:41 Ovo re-e Isaija kad vidje slavu njegovu i govori za njega.

12:42 Ali opet i od knezova mnogi ga vjerova{e; nego radi fariseja ne priznavahu, da ne bi bili izg-nani iz zbornice;

12:43 Jer im ve}ma omilje slava ljudska nego slava Bo`ija.

12:44 A Isus povika i re-e: ko mene vjeruje ne vjeruje mene, nego onoga koji me posla;

12:45 I ko vidi mene vidi onoga koji me posla.

12:46 Ja do|oh vidjelo na svijet, da nijedan koji me vjeruje ne ostane u tami.

12:47 I ko ~uje moje rije~i i ne vjeruje, ja mu ne}u suditi; jer ja ne do|oh da sudim svijetu, nego da spasem svijet.

12:48 Koji se odre-e mene, i ne prima rije~i mo-jijeh, ima sebi sudiju: rije~ koju ja govorih ona }e mu suditi u po{ljednji dan;

12:49 Jer ja od sebe ne govorih, nego otac koji me posla on mi dade zapovijest {ta }u kazati i {ta }u govoriti.

12:50 I znam da je zapovijest njegova `ivot vje~ni. [to ja dakle govorim onako govorim kao {to mi re-e otac.

GLAVA 13

A pred praznik pashe znaju}i Isus da mu do|e ~as da prije|e iz ovoga svijeta k ocu, kako je ljubio svoje koji bijahu na svijetu, do kraja ih ljubi.

13:2 I po ve~eri kad ve} |avo bje{e metnuo u sr-ce Judi Simonovu Iskariotskome da ga izda,

13:3 Znaju}i Isus da mu sve otac dade u ruke, i da od Boga izi|e, i k Bogu ide,

13:4 Ustade od ve~ere, i skide svoje haljine, i uze ubrus te se zapre`e;

13:5 Potom usu vodu u umivaonicu, i po-e prati noge u-enicima i otirati ubrusom kojijem bje{e za-pregnut.

13:6 Onda do|e k Simonu Petru, i on mu re-e: Gospode! zar ti moje noge da opere{?

13:7 Isus odgovori i re-e mu: {to ja ~inim ti sad ne zna{, ali }e{ poslije doznati.

13:8 Re-e mu Petar: nikad ti ne}e{ oprati moji-jeh nogu. Isus mu odgovori: ako te ne operem ne-ma{ dijela sa mnom.

13:9 Re-e mu Simon Petar: Gospode! ne samo noge moje, nego i ruke i glavu.

13:10 Isus mu re-e: opranome ne treba do samo noge oprati, jer je sav ~ist; i vi ste ~isti, ali ne svi.

13:11 Jer znadija{e izdajnika svojega, zato re~e: nijeste svi ~isti.

13:12 A kad im oprao noge, uze haljine svoje, i sjedav{i opet za trpezu re~e im: znate li {to ja u~inih vama?

13:13 Vi zovete mene u~iteljem i Gospodom; i pravo velite: jer jesam.

13:14 Kad dakle ja oprao vama noge Gospod i u~itelj, i vi ste du`ni jedan drugome prati noge.

13:15 Jer ja vam dadoh ugled da i vi tako ~inite kao {to ja vama u~inih.

13:16 Zaista, zaista vam ka`em: nije sluga ve{i od gospodara svojega, niti je poslanik ve{i od onoga koji ga je poslao.

13:17 Kad ovo znate, blago vama ako ga izvr{u-jete.

13:18 Ne govorim za sve vas, jer ja znam koje izbrah; nego da se zbude pismo: koji sa mnom hljeb jede podi`e petu svoju na me.

13:19 Sad vam ka`em prije nego se zbude, da, kad se zbude, vjerujete da sam ja.

13:20 Zaista, zaista vam ka`em: koji prima onoga koga po{ljem mene prima; a ko prima mene, prima onoga koji me posla.

13:21 Rekav{i ovo Isus posta `alostan u duhu, i posvjedo~i i re~e: zaista, zaista vam ka`em: jedan izme|u vas izda}e me.

13:22 Onda se u~enici zgledahu me|u sobom, i ~u|ahu se za koga govori.

13:23 A jedan od u~enika njegovijeh, kojega Isus ljublja{e, sje|a{e za trpezom na krilu Isusovu.

13:24 Onda nama`e na njega Simon Petar da zapita ko bi to bio za koga govori.

13:25 A on re~e na prsi Isusove i re~e mu: Gospode! ko je to?

13:26 Isus odgovori: onaj je kome ja umo~iv{i zalogaj dam. I umo~iv{i zalogaj dade Judi Simonovu Iskariotskome.

13:27 I po zalogaju tada u|e u njega sotona. Onda mu re~e Isus: {ta ~ini{ ~ini br`e.

13:28 A ovo ne razumje niko od onijeh {to sje|ahu za trpezom za{to mu re~e.

13:29 A neki mi{ljahu, budu}i da u Jude bje{e kesa, da mu Isus re~e: kupi {to treba za praznik; ili da da {to siroma{nima.

13:30 A on uzev{i zalogaj odmah izi|e; a bje{e no}.

13:31 Kad on izi|e, onda Isus re~e: sad se proslavi sin ~ovje~iji i Bog se proslavi u njemu.

13:32 Ako se Bog proslavi u njemu, i Bog }e njega proslaviti u sebi, i odmah }e ga proslaviti.

13:33 Dje~ice! jo{ sam malo s vama; tra`ijete me, i kao {to rekoh Judejcima: kuda ja idem vi ne mo`ete do}i, i vama govorim sad.

13:34 Novu vam zapovijest dajem da ljubite jedan drugoga, kao {to ja vas ljubih, da se i vi ljubite me|u sobom.

13:35 Po tom }e svi poznati da ste moji u~enici ako uzimate ljubav me|u sobom.

13:36 Re~e mu Simon Petar: Gospode! kuda ide{? Isus mu odgovori: kuda ja idem ne mo`e{ sad i}i za mnom, ali }e{ poslije po}i za mnom.

13:37 Petar mu re~e: Gospode! za{to sad ne mogu i}i za tobom? du{u }u svoju polo`iti za te.

13:38 Odgovori mu Isus: du{u li }e{ svoju polo`iti za me? Zaista, zaista ti ka`em: ne}e pijetao zapjevati dok me se triput ne odre~e{.

GLAVA 14

Da se ne pla{i srce va{e, vjerujte Boga, i mene vjerujte.

14:2 Mnogi su stanovi u ku}i oca mojega. A da nije tako, kazao bih vam; idem da vam pripravim mjesto.

14:3 I kad otidem i pripravim vam mjesto, opet }u do}i, i uze}u vas k sebi da i vi budete gdje sam ja.

14:4 I kuda ja idem znate, i put znate.

14:5 Re~e mu Toma: Gospode! ne znamo kuda ide{; i kako mo`emo put znati?

14:6 Isus mu re~e: ja sam put i istina i `ivot; niko ne}e do}i k ocu do kroza me.

14:7 Ka biste mene znali onda biste znali i oca mojega; i otsele poznajete ga, i vidjeste ga.

14:8 Re-e mu Filip: Gospode! poka`i nam oca i bi}e nam dosta.

14:9 Isus mu re-e: toliko sam vrijeme s vama i nijesi me poznao, Filipe? koji vidje mene, vidje oca; pa kako ti govori{: poka`i nam oca?

14:10 Zar ne vjeruje{ da sam ja u ocu i otac u meni? Rije~i koje vam ja govorim ne govorim od sebe; nego otac koji stoji u meni on tvori djela.

14:11 Vjerujte meni da sam ja u ocu i otac u meni; ako li meni ne vjerujete, vjerujte mi po tijem djelima.

14:12 Zaista, zaista vam ka`em: koji vjeruje mene, djela koja ja tvorim i on }e tvoriti, i ve}a }e od ovijeh tvoriti; jer ja idem k ocu svojemu;

14:13 I {ta god zai{tete u oca u ime moje, ono }u vam u~initi, da se proslavi otac u sinu.

14:14 I ako {to zai{tete u ime moje, ja }u u~initi.

14:15 Ako imate ljubav k meni, zapovijesti moje dr`ite.

14:16 I ja }u umoliti oca, i da}e vam drugoga utje{itelja da bude s vama vavijek:

14:17 Duha istine, kojega svijet ne mo`e primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama }e biti.

14:18 Ne}u vas ostaviti sirotne; do}i }u k vama.

14:19 Jo{ malo i svijet mene vi{e ne}e vidjeti; a vi }ete me vidjeti; jer ja `ivim, i vi }ete `ivjeti.

14:20 U onaj }ete vi dan doznati da sam ja u ocu svojemu, i vi u meni, i ja u vama.

14:21 Ko ima zapovijesti moje i dr`i ih on je onaj {to ima ljubav k meni; a koji ima ljubav k meni ima}e k njemu ljubav otac moj; i ja }u imati ljubav k njemu, i javi}u mu se sam.

14:22 I re-e mu Juda, ne Iskariotski: Gospode! {ta je to da }e{ se nama javiti a ne svijetu?

14:23 Isus odgovori i re-e mu: ko ima ljubav k meni, dr`a}e rije~ moju; i otac moj ima}e ljubav k njemu: i k njemu }emo do}i, i u njega }emo se staniti.

14:24 Koji nema ljubavi k meni ne dr`i mojijeh rije~i; a rije~ {to ~ujete nije moja nego oca koji me posla.

14:25 Ovo vam kazah dok sam s vama.

14:26 A utje{itelj Duh sveti, kojega }e otac poslati u ime moje, on }e vas nau~iti svemu i napomenu}e vam sve {to vam rekoh.

14:27 Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam: ne dajem vam ga kao {to svijet daje, da se ne pla{i srce va{e i da se ne boji.

14:28 ^uste da vam ja kazah: idem i do}i }u k vama. Kad biste imali ljubav k meni, onda biste se obradovali {to rekoh: idem k ocu; jer je otac moj ve}i od mene.

14:29 I sad vam kazah, prije dok se nije zbililo, da vjerujete kad se zbude.

14:30 Ve} ne}u mnogo govoriti s vama; jer ide knez ovoga svijeta, i u meni nema ni{ta.

14:31 Nego da vidi svijet da imam ljubav k ocu, i kao {to mi zapovjedi otac onako tvorim. Ustanite, hajdemo odavde.

GLAVA 15

Ja sam pravi ~okot, i otac je moj vinogradar; 15:2 Svaku lozu na meni koja ne ra|a roda otsje}i }e je; i svaku koja ra|a rod o~isti}e je da vi{e roda rodi.

15:3 Vi ste ve} o~i}eni rije~ju koju vam govorih.

15:4 Budite u meni i ja }u u vama. Kao {to loza ne mo`e roda roditi sama od sebe ako ne bude na ~okotu, tako i vi ako na meni ne budete.

15:5 Ja sam ~okot a vi loze: i koji bude u meni i ja u njemu on }e roditi mnogi rod; jer bez mene ne mo`ete ~initi ni{ta.

15:6 Ko u meni ne ostane izbaci}e se napolje kao loza, i osu{i}e se, i skupi}e je, i u oganj baciti, i spaliti.

15:7 Ako ostanete u meni i rije~i moje u vama ostanu, {ta god ho}ete i{tite, i bi}e vam.

15:8 Tijem }e se otac moj proslaviti, da rod mnogi rodite; i bi}ete moji u~enici.

15:9 Kao {to otac ima ljubav k meni, i ja imam ljubav k vama; budite u ljubavi mojoj.

15:10 Ako zapovijesti moje uzdi`ete osta}ete u ljubavi mojoj, kao {to ja odr`ah zapovijesti oca svojega i ostajem u ljubavi njegovoj.

15:11 Ovo vam kazah, da radost moja u vama ostane i radost va{a se ispuni.

15:12 Ovo je zapovijest moja da imate ljubav me|u sobom, kao {to ja imadoh ljubav k vama.

15:13 Od ove ljubavi niko ve}e nema, da ko du-
{u svoju polo`i za prijatelje svoje.

15:14 Vi ste prijatelji moji ako tvorite {to vam ja zapovijedam.

15:15 Vi{e vas ne nazivam slugama; jer sluga ne zna {ta radi gospodar njegov: nego vas nazvah prijateljima; jer vam sve kazah {to ~uh od oca svojega.

15:16 Vi mene ne izbraste, nego ja vas izbrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da va{ rod ostane, da {to god zai{tete u oca u ime moje da vam da.

15:17 Ovo vam zapovijedam da imate ljubav me|u sobom.

15:18 Ako svijet na vas uzmrzi, znajte da na mene omrznu prije vas.

15:19 Kad biste bili od svijeta, onda bi svijet svoje ljubio: a kako nijeste od svijeta, nego vas ja od svijeta izbrah, zato mrzi na vas svijet.

15:20 Opominjite se rije~i koju vam ja rekoh: nije sluga ve}i od gospodara svojega. Ako mene izгна{e, i vas }e izgnati; ako moju rije~ odr`a{e, i va{u }e odr`ati.

15:21 Ali sve }e vam ovo ~initi za ime moje, jer ne poznaju onoga koji me posla.

15:22 Da nijesam bio do{ao i govorio im ne bi grijeha imali; a sad izgovora ne}e imati za grijeh svoj.

15:23 Koji mrzi na mene i na oca mojega mrzi.

15:24 Da nijesam bio djela tvorio me|u njima kojijeh niko drugi ne tvori, ne bi grijeha imali: a sad i vidje{e, i omrznu{e na mene i na oca mojega.

15:25 Ali da se zbude rije~ napisana u zakonu njihovom: omrznu{e na me ni za {to.

15:26 A kad do|e utje{itelj, koga }u vam poslati od oca, Duh istine, koji od oca izlazi, on }e svjedo~iti za mene.

15:27 A i vi }ete svjedo~iti, jer ste od po~etka sa mnom.

GLAVA 16

Ovo vam kazah da se ne sablaznite.

16:2 Izgoni}e vas iz zbornica; a do}i }e vrijeme kad }e svaki koji vas ubije misliti da Bogu slu`bu ~ini.

16:3 I ovo }e ~initi, jer ne pozna{e oca ni mene.

16:4 Nego vam ovo kazah kad do|e vrijeme da se opomenete ovoga da vam ja kazah; a isprva ne kazah vam ovo, jer bijah s vama.

16:5 A sad idem k onome koji me posla, i niko me od vas ne pita: kuda ide{?

16:6 Nego {to vam ovo kazah `alosti napuni se srce va{e.

16:7 Nego vam ja istinu govorim: bolje je za vas da ja idem: jer ako ja ne idem, utje{itelj ne}e do}i k vama; ako li idem, posla}u ga k vama.

16:8 I kad on do|e pokara}e svijet za grijeh, i za pravdu, i za sud:

16:9 Za grijeh dakle {to ne vjeruju mene;

16:10 A za pravdu {to idem k ocu svojemu; i vi-
{e me ne}ete vidjeti;

16:11 A za sud {to je knez ovoga svijeta osu|en.

16:12 Jo{ vam mnogo imam kazati; ali sad ne mo`ete nositi.

16:13 A kad do|e on, Duh istine, uputi}e vas na svaku istinu; jer ne}e od sebe govoriti, nego }e govoriti {to ~uje, i javi}e vam {to }e biti unapredak.

16:14 On }e me proslaviti, jer }e od mojega uzeti, i javi}e vam:

16:15 Sve {to ima otac moje je: zato rekoh da }e od mojega uzeti, i javiti vam.

16:16 Jo{ malo, i ne}ete me vidjeti, i opet malo, pa }ete me vidjeti: jer idem k ocu.

16:17 A neki od u~enika njegovijeh reko{e me-
|u sobom: {ta je to {to nam ka`e: jo{ malo, i ne}ete

me vidjeti; i opet malo pa }ete me vidjeti; i: ja idem k ocu?

16:18 Govorahu dakle: {ta je to {to govori: malo? ne znamo {ta govori.

16:19 A Isus razumje da {}adijahu da ga zapitaju, pa im re~e: zato li se zapitujete me |u sobom {to rekoh: jo{ malo i ne}ete me vidjeti, i opet malo pa }ete me vidjeti?

16:20 Zaista, zaista vam ka`em da }ete vi zaplakati i zaridati, a svijet }e se radovati; i vi }ete `alostni biti, ali }e se va{a `alost okrenuti na radost.

16:21 @ena kad ra|a trpi muku; jer do|e ~as njezin: ali kad rodi dijete, vi{e se ne opominje `alosti od radosti, jer se rodi ~ovjek na svijet.

16:22 Tako i vi dakle imate sad `alost; ali }u vas opet vidjeti, i radova}e se srce va{e, i va{e radosti ne}e niko uzeti od vas;

16:23 I u onaj dan ne}ete me pitati ni za {to. Zaista, zaista vam ka`em da {to god uzi{tete u oca u ime moje, da}e vam.

16:24 Doslije ne iskaste ni{ta u ime moje; i{tite i primi}ete, da radost va{a bude ispunjena.

16:25 Ovo vam govorih u pri~ama; ali }e do}i vrijeme kad vam vi{e ne}u govoriti u pri~ama, nego }u vam upravo javiti za oca.

16:26 U onaj }ete dan u ime moje zaiskati, i ne velim vam da }u ja umoliti oca za vas;

16:27 Jer sam otac ima ljubav k vama kao {to vi imaste ljubav k meni, i vjerovaste da ja od Boga izi|oh.

16:28 Izi|oh od oca, i do|oh na svijet; i opet ostavljam svijet, i idem k ocu.

16:29 Reko{e mu u~enici njegovi: eto sad upravo govori{, a pri~e nikakve ne govori{.

16:30 Sad znamo da sve zna{, i ne treba ti da te ko pita. Po tome vjerujemo da si od Boga izi{ao.

16:31 Isus im odgovori: zar sad vjerujete?

16:32 Evo ide ~as, i ve} je nastao, da se razbjegnete svaki na svoju stranu i mene sama ostavite; ali nijesam sam, jer je otac sa mnom.

16:33 Ovo vam kazah, da u meni mir imate. U svijetu }ete imati nevolju; ali ne bojte se, jer ja nadvladah svijet.

GLAVA 17

Ovo govori Isus, pa podi`e o~i svoje na nebo i re~e: o~e! do|e ~as, proslavi sina svojega, da i sin tvoj proslavi tebe;

17:2 Kao {to si mu dao vlast nad svakijem tijelom da svemu {to si mu dao da `ivot vje~ni.

17:3 A ovo je `ivot vje~ni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista.

17:4 Ja tebe proslavih na zemlji; posao svr{i}h koji si mi dao da radim.

17:5 I sad proslavi ti mene, o~e, u tebe samoga slavom koju imadoh u tebe prije nego svijet postade.

17:6 Ja javih ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta; tvoji bijahu pa si ih meni dao, i tvoju rije~ odr`a{e.

17:7 Sad razumje{e da je sve {to si mi dao od tebe.

17:8 Jer rije~i koje si dao meni dadoh im; i oni primi{e, i poznado{e istinito da od tebe izi|oh, i vjerova{e da si me ti poslao.

17:9 Ja se za njih molim: ne molim se za (sav) svijet, nego za one koje si mi dao, jer su tvoji.

17:10 I moje sve je tvoje, i tvoje moje; i ja se proslavih u njima.

17:11 I vi{e nijesam na svijetu, a oni su na svijetu, a ja idem k tebi. O~e sveti! sa~uvaj ih u ime svoje, one koje si mi dao, da budu jedno kao i mi.

17:12 Dok bijah s njima na svijetu, ja ih ~uvah u ime tvoje; one koje si mi dao sa~uvah, i niko od njih ne pogibe osim sina pogibli, da se zbude pismo.

17:13 A sad k tebi idem, i ovo govorim na svijetu, da imaju radost moju ispunjenu u sebi.

17:14 Ja im dadoh rije~ tvoju; i svijet omrznu na njih, jer nijesu od svijeta, kao i ja {to nijesam od svijeta.

17:15 Ne molim te da ih uzme{ sa svijeta, nego da ih sa~uva{ oda zla.

17:16 Od svijeta nijesu, kao ni ja {to nijesam od svijeta.

17:17 Osveti ih istinom svojom: rije~ je tvoja istina.

17:18 Kao {to si ti mene poslao u svijet, i ja njih poslao u svijet.

17:19 Ja posve}ujem sebe za njih, da i oni budu osve}eni istinom.

17:20 Ne molim se pak samo za njih, nego i za one koji me uzvjeruju njihove rije~i radi;

17:21 Da svi jedno budu, kao ti, o~e, {to si u meni i ja u tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si me ti poslao.

17:22 I slavu koju si mi dao ja dadoh njima, da budu jedno kao mi {to smo jedno.

17:23 Ja u njima i ti u meni: da budu sasvijem ujedno, i da pozna svijet da si me ti poslao i da si imao ljubav k njima kao i k meni {to si ljubav imao.

17:24 O~e! ho}u da i oni koje si mi dao budu sa mnom gdje sam ja; da vide slavu moju koju si mi dao, jer si imao ljubav k meni prije postanja svijeta.

17:25 O~e pravedni! svijet tebe ne pozna, a ja te poznah, i ovi poznaje da si me ti poslao.

17:26 I pokazah im ime tvoje, i pokaza}u: da ljubav kojom si mene ljubio u njima bude, i ja u njima.

GLAVA 18

I rekav{i ovo Isus izi |e s u~enicima svojijem preko potoka Kedrona gdje bje}e vrt, u koji u |e on i u~enici njegovi.

18:2 A Juda izdajnik njegov znadija}e ono mjesto; jer se Isus ~esto skuplja}e ondje s u~enicima svojijem.

18:3 Onda Juda uze ~etu i od glavara sve{teni~kijeh i fariseja momke, i do |e onamo s fenjerima i sa svije}ama i s oru`jem.

18:4 A Isus znaju}i sve {to }e biti od njega izi |e i re~e im: koga tra`ite?

18:5 Odgovori}e mu: Isusa Nazare}anina. Isus im re~e: ja sam. A s njima staja}e i Juda koji ga izdava}e.

18:6 A kad im re~e: ja sam; izmakoe se natrag i popada}e na zemlju.

18:7 Onda ih opet zapita Isus: koga tra`ite? A oni reko}e: Isusa Nazare}anina.

18:8 Isus im odgovori: kazah vam da sam ja. Ako dakle mene tra`ite, ostavite ove nek idu.

18:9 Da se izvr{i rije~ {to re~e: ne izgubih nijednoga od onijeh koje si mi dao.

18:10 A Simon Petar ima}e no`, pa ga izvadi i udari slugu poglavara sve{teni~koga, i otsije~e mu desno uho. A sluzi bje}e ime Malho.

18:11 Onda re~e Isus Petru: zadjeni no` u no`nice. ^a}u koju mi dade otac zar da je ne pijem?

18:12 A ~eta i vojvoda i momci Jevrejski uhvati}e Isusa i sveza}e ga,

18:13 I odvedoe ga najpre Ani, jer bje}e tast Kajafi, koji bje}e poglavar sve{teni~ki one godine.

18:14 A Kajafa bje}e onaj {to dade svjet Judejcima da je bolje da umre jedan ~ovjek nego narod da propadne.

18:15 Za Isusom pak i |a}e Simon Petar i drugi u~enik; a u~enik onaj bje}e poznat kod poglavara sve{teni~koga, i u |e s Isusom u dvor poglavara sve{teni~koga;

18:16 A Petar staja}e napolju kod vrata. Onda izi |e onaj u~enik {to bje}e poznat kod poglavara sve{teni~koga i re~e vratarici te uvede Petra.

18:17 Onda re~e slu{kinja vratarica Petru: da nijesi i ti u~enik ovoga ~ovjeka? On re~e: nijesam.

18:18 A sluge i momci bijahu nalo`ili oganj i stajahu te se grijahu, jer bje}e zima; a i Petar staja}e s njima i grija}e se.

18:19 Poglavar pak sve{teni~ki zapita Isusa za u~enike njegove i za njegovu nauku.

18:20 Isus mu odgovori: ja govorih javno svijetu, ja svagda u~ih u zbornici i u crkvi, gdje se svagda skupljaju Judejci, i ni{ta tajno ne govorih.

18:21 [to pita} mene? Pitaj one koji su slu{ali {ta sam im govorio: evo ovi znadu {ta sam ja govorio.

18:22 A kad on ovo re~e, jedan od momaka koji stajahu ondje udari Isusa po obrazu, i re~e: zar tako odgovara} poglavaru sve{teni~kome?

18:23 Isus mu odgovori: ako zlo rekoh, doka`i da je zlo; ako li dobro, zašto me bije?

18:24 I Ana posla ga svezana Kajafi poglavaru sve{teni-kome.

18:25 A Simon Petar staja{e i grija{e se. Onda mu reko{e: da nijesi i ti od u~enika njegovijeh? A on se odre~e i re~e: nijesam.

18:26 Re~e jedan od slugu poglavara sve{teni~koga koji bje{e ro|ak onome {to mu Petar otsije~e uho: ne vidjeh li ja tebe u vrtu s njim?

18:27 Onda se Petar opet odre~e; i odmah pije~tao zapjeva.

18:28 A Isusa povedo{e od Kajafe u sudnicu. Ali bje{e jutro, i oni ne u|o{e u sudnicu da se ne bi opoganili, nego da bi mogli jesti pashu.

18:29 Onda Pilat iza|e k njima napolje i re~e: kakovu krivicu iznosite na ovoga ~ovjeka?

18:30 Odgovori{e mu i reko{e: kad on ne bi bio zlo~inac ne bismo ga predali tebi.

18:31 A Pilat im re~e: uzmite ga vi i po zakonu svojemu sudite mu. A Jevreji mu reko{e: mi ne smijemo nikoga pogubiti.

18:32 Da se zbude rije~ Isusova koju re~e kazuju}i kakvom }e smrti umrijeti.

18:33 Onda u|e Pilat opet u sudnicu, i dozva Isusa, i re~e mu: ti si car Judejski?

18:34 Isus mu odgovori: govori{ li ti to sam od sebe, ili ti drugi kaza{e za mene?

18:35 Pilat odgovori: zar sam ja Jevrejin? Rod tvoj i glavari sve{teni-ki preda{e te meni; {ta si u~inio?

18:36 Isus odgovori: carstvo moje nije od ovoga svijeta; kad bi bilo od ovoga svijeta carstvo moje, onda bi sluge moje branile da ne bih bio predan Jevrejima; ali carstvo moje nije odavde.

18:37 Onda mu re~e Pilat: daklem si ti car? Isus odgovori: ti govori{ da sam ja car. Ja sam za to ro|en, i zato do|oh na svijet da svjedo~im istinu. I svaki koji je od istine slu{a glas moj.

18:38 Re~e mu Pilat: {ta je istina? I ovo rekav{i izi|e opet k Jevrejima, i re~e im: ja nikakve krivice ne nalazim na njemu.

18:39 A u vas je obi~aj da vam jednoga pustim na pashu, ho}ete li dakle da vam pustim cara Judejskoga?

18:40 Onda svi povika{e opet govore}i: ne ovoga, nego Varavu. A Varava bje{e hajduk.

GLAVA 19

Tada dakle Pilat uze Isusa i {iba ga.

19:2 I vojnici spletav{i vijenac od trnja metnu{e mu na glavu, i obuko{e mu skerletnu haljinu,

19:3 I govorahu: zdravo, care Judejski! i bijahu ga po obrazima.

19:4 Onda Pilat izi|e opet napolje, i re~e im: evo ga izvodim k vama napolje, da vidite da na njemu ne nalazim nikakve krivice.

19:5 A Isus iza|e napolje pod vijencem od trnja i u skerletnoj haljini. I re~e im Pilat: evo ~ovjeka!

19:6 A kad ga vidje{e glavari sve{teni-ki i momci, povika{e govore}i: raspni ga, raspni. Pilat im re~e: uzmite ga vi i raspnite, jer ja ne nalazim na njemu krivice.

19:7 Odgovori{e mu Jevreji: mi imamo zakon i po zakonu na{emu valja da umre, jer na~ini sebe sinom Bo`ijim.

19:8 Kad dakle Pilat ~u ovu rije~, poboja se ve}ma.

19:9 I opet u|e u sudnicu, i re~e Isusu: odakle si ti? A Isus mu ne dade odgovora.

19:10 A Pilat mu re~e: zar meni ne govori{? ne zna{ li da imam vlast raspeti te, i vlast imam pustiti te?

19:11 Isus odgovori: ne bi imao vlasti nikakve nada mnom kad ti ne bi bilo dano odozgo; zato onaj ima ve}i grijeh koji me predade tebi.

19:12 Od tada gleda{e Pilat da ga pusti. Ali Jevreji vikahu govore}i: ako ovoga pusti{ nijesi prijatelj }esaru. Svaki koji sebe carem gradi protivi se }esaru.

19:13 Pilat dakle ~uv{i ovu rije~ izvede Isusa napolje, i sjede na sudijsku stolicu na mjestu koje se zove Kaldrma a Jevrejski Gavata.

19:14 A bje{e petak uo~i pashe oko {estoga sahata; i Pilat re~e Jevrejima: evo car va{.

19:15 A oni vikahu: uzmi, uzmi, raspni ga. Pilat im re~e: zar cara va{ega da razapnem? Odgovori{e glavari sve{teni~ki: mi nemamo cara osim }esara.

19:16 Tada im ga dakle predade da se razapne. A oni uze{e Isusa i odvedo{e.

19:17 I nose}i krst svoj izi|e na mjesto koje se zove Ko{turnica a Jevrejski Golgota.

19:18 Ondje ga razape{e, i s njim drugu dvojicu s jedne i s druge strane, a Isusa u srijedi.

19:19 Pilat pak napisao i natis i metnu na krst; i bje{e napisano: Isus Nazare}anin car Judejski.

19:20 I onaj natpis ~ita{e mnogi od Jevreja; jer mjesto bje{e blizu grada gdje razape{e Isusa; i bje{e napisano Jevrejski, Gr~ki, Latinski.

19:21 A Jevrejski glavari sve{teni~ki govorahu Pilatu: ne pi{i: car Judejski, nego da sam re~e: ja sam car Judejski.

19:22 Pilat odgovori: {to pisah pisah.

19:23 A vojnici kad razape{e Isusa uze{e njegove haljine i na~ini{e ~tiri dijela, svakome vojniku po dijel, i dolamu; a dolama ne bje{e {ivena nego izatkana sva s vrha do dna.

19:24 Onda reko{e me|u sobom: da je ne dere~mo, nego da bacamo kocke za nju kome }e dopasti. Da se zbude pismo koje govori: razdijeli{e haljine moje me|u sobom, a za dolamu moju baci{e kocke. Vojnici dakle tako u~ini{e.

19:25 A stajahu kod krsta Isusova mati njegova, i sestra matere njegove Marija Kleopova, i Marija Magdalena.

19:26 A Isus vidjev{i mater i u~enika koga ljublja{e gdje stoji re~e materi svojoj: `eno! eto ti sina!

19:27 Potom re~e u~eniku: eto ti matere! I od onoga ~asa uze je u~enik k sebi.

19:28 Potom znaju}i Isus da se ve} sve svr{i, da se zbude pismo re~e: `edan sam.

19:29 Ondje staja{e sud pun octa; i oni napuni{e sun|er octa, i nataknuv{i na trsku, prineso{e k ustima njegovijem.

19:30 A kad primi Isus ocat re~e: svr{i se. I prekloniv{i glavu predade duh.

19:31 A budu}i da bje{e petak, pa da ne bi tijela ostala na krstu u subotu (jer bija{e veliki dan ona subota), Jevreji moli{e Pilata da im prebiju golijeni pa da ih skinu.

19:32 Onda do|o{e vojnici, i prvome dakle prebi{e golijeni, i drugome raspetome s njim.

19:33 A do{av{i na Isusa, kad ga vidje{e da je ve} umro, ne prebi{e mu golijeni;

19:34 Nego jedan od vojnika probode mu rebra kopljem; i odmah izi|e krv i voda.

19:35 I onaj {to vidje posvjedo~i, i svjedo~anstvo je njegovo istinito; i on zna da istinu govori da vi vjerujete.

19:36 Jer se ovo dogodi da se zbude pismo: kost njegova da se ne prelomi.

19:37 I opet drugo pismo govori: pogleda}e onoga koga probodo{e.

19:38 A potom Josif iz Arimateje, koji bje{e u~enik Isusov ali kradom od straha Jevrejskoga, moli Pilata da uzme tijelo Isusovo, i dopusti Pilat. Onda do|e i uze tijelo Isusovo.

19:39 A do|e i Nikodim, koji prije dolazi Isusu no}u, i donese pomije{ane smirne i aloja oko sto litara.

19:40 I uze{e tijelo Isusovo, i obavi{e ga platnom s mirisima, kao {to je obi~aj u Jevreja da ukopavaju.

19:41 A bija{e blizu onoga mjesta gdje bje{e razapet, vrt, i u vrtu grob nov, u koji niko nikad ne bje{e metnut.

19:42 Ondje dakle petka radi Jevrejskoga, jer bje{e blizu grob, metnu{e Isusa.

GLAVA 20

A u prvi dan nedjelje do|e Marija Magdalena na grob rano, jo{ dok se ne bje{e rasvanulo, i vidje da je kamen odvaljen od groba.

20:2 Onda otr~a, i do|e k Simonu Petru i k drugom u~eniku koga ljublja{e Isus, i re~e im: uze{e Gospoda iz groba; i ne znamo gdje ga metnu{e.

20:3 A Petar izi|e i drugi u~enik, i po|o{e ka grobu.

20:4 Tr~ahu pak oba zajedno, i drugi u~enik tr~a{e br`e od Petra, i do|e prije ka grobu.

20:5 I nadviriv{i se vidje haljine gdje le`e; ali ne u|e.

20:6 Do|e pak Simon Petar za njim, i u|e u grob, i vidje haljine same gdje le`e,

20:7 I ubrus koji bje{e na glavi njegovoj ne s haljinama da le`i nego osobito savit na jednom mjestu.

20:8 Tada dakle u|e i drugi u~enik koji najprije do|e ka grobu, i vidje i vjerova.

20:9 Jer jo{ ne znadija{e pisma da njemu valja ustati iz mrtvih.

20:10 Onda otido{e opet u~enici doma.

20:11 A Marija staja{e napolju kod groba i plaka{e. I kad plaka{e nadviri se nad grob,

20:12 I vidje dva an|ela u bijelijem haljinama gdje sjede jedan ~elo glave a jedan ~elo nogu gdje bje{e le`alo tijelo Isusovo.

20:13 I reko{e joj oni: `eno! {to pla~e{? Re~e im: uze{e Gospoda mojega, i ne znam gdje ga metnu{e.

20:14 I ovo rekav{i obazre se natrag, i vidje Isusa gdje stoji, i ne znadija{e da je Isus.

20:15 Isus joj re~e: `eno! {to pla~e{? koga tra`i{? A ona misle{i da je vrtar re~e mu: gospodine! ako si ga ti uzeo ka`i mi gdje si ga metnuo, i ja }u ga uzeti.

20:16 Isus joj re~e: Marija! A ona obazrev{i se re~e mu: Ravuni! koje zna~i u~itelju.

20:17 Re~e joj Isus: ne dohvataj se do mene, jer se jo{ ne vratih k ocu svojemu; nego idi k bra{i mojoj, i ka`i im: vra}am se k ocu svojemu i ocu va{emu, i Bogu svojemu i Bogu va{emu.

20:18 A Marija Magdalina otide, i javi u~enicima da vidje Gospoda i kaza joj ovo.

20:19 A kad bi uve~e onaj prvi dan nedjelje, i vrata bijahu zatvorena gdje se bijahu u~enici skupili od straha Jevrejskoga, do|e Isus i stade na srijedu i re~e im: mir vam.

20:20 I ovo rekav{i pokaza im ruke i rebra svojaja. Onda se u~enici obradova{e vidjev{i Gospoda.

20:21 A Isus im re~e opet: mir vam; kao {to otac posla mene, i ja {aljem vas.

20:22 I ovo rekav{i dunu, i re~e im: primite Duh sveti.

20:23 Kojima oprostite grijeha, oprostite im se; i kojima zadr`ite, zadr`a}e se.

20:24 A Toma koji se zove Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bje{e ondje sa njima kad do|e Isus.

20:25 A drugi mu u~enici govorahu: vidjesmo Gospoda. A on im re~e: dok ne vidim na rukama njegovijem rana od klina, i ne metnem prsta svojega u rane od klina, i ne metnem ruke svoje u rebra njegova, ne}u vjerovati.

20:26 I poslije osam dana opet bijahu u~enici njegovi unutra, i Toma s njima. Do|e Isus kad bijahu vrata zatvorena, i stade me|u njima i re~e: mir vam.

20:27 Potom re~e Tomi: pru`i prst svoj amo i vi|i ruke moje; i pru`i ruku svoju i metni u rebra moja, i ne budi nevjeran nego vjeran.

20:28 I odgovori Toma i re~e mu: Gospod moj i Bog moj.

20:29 Isus mu re~e: po{to me vidje vjerovao si; blago onima koji ne vidje{e i vjerova{e.

20:30 A i mnoga druga ~udesu u~enici Isus pred u~enicima svojijem koja nijesu pisana u knjizi ovoj.

20:31 A ovo se napisao{e, da vjerujete da Isus jest Hristos sin Bo`ij, i da vjeruju}i imate `ivot u ime njegovo.

GLAVA 21

Poslije toga opet se javi Isus u~enicima svojijem na moru Tiverijadskom. A javi se ovako:

21:2 Bijahu zajedno Simon Petar i Toma koji se zva{e Blizanac, i Natanailo iz Kane Galilejske, i sinovi Zevedejevi, i druga dvojica od u~enika njegovijeh.

21:3 Re-e im Simon Petar: idem da lovim ribu. Reko{e mu: idemo i mi s tobom. Onda izi|o{e i odmah sjedo{e u la|u, i onu no} ne uhvati{e ni{ta.

21:4 A kad bi jutro, stade Isus na brijegu; ali u~enici ne pozna{e da je Isus.

21:5 A Isus im re~e: djeco! eda {to imate za je-lo? Odgovori{e mu: nemamo.

21:6 A on im re~e: bacite mre`u s desne strane la|e, i na}i }ete. Onda baci{e, i ve} ne mogahu izvu}i je od mno{tva ribe.

21:7 Onda u~enik onaj koga ljublja{e Isus re~e Petru: to je Gospod. A Simon Petar kad ~u da je Gospod, zapre`e se ko{uljom, jer bje{e go, i sko~i u more.

21:8 A drugi u~enici do|o{e na la|i, jer ne bje{e daleko od zemlje nego oko dvjesta lakata, vuku}i mre`u s ribom.

21:9 Kad dakle izljezo{e na zemlju, vidje{e oganj nalo`en, i na njemu metnutu ribu i hljeb.

21:10 Isus im re~e: prinesite od ribe {to sad uhvatiste.

21:11 A Simon Petar u|e i izvu~e mre`u na zemlju punu velikijeh riba sto i pedeset i tri; i od toga koga mno{tva ne prodrije se mre`a.

21:12 Isus im re~e: hodite objedujte. A nijedan od u~enika ne smedija{e da ga pita: ko si ti? vide}i da je Gospod.

21:13 A do|e i Isus, i uze hljeb, i dade im, tako i ribu.

21:14 Ovo se ve} tre}i put javi Isus u~enicima svojijem po{to ustade iz mrtvijeh.

21:15 A kad objedova{e, re~e Isus Simonu Petru: Simone Jonin! ljubi{ li me ve}ma nego ovi? Re~e mu: da, Gospode! ti zna{ da te ljubim. Re~e mu Isus: pasi jaganjce moje.

21:16 Re~e mu opet drugom: Simone Jonin! ljubi{ li me? Re~e mu: da, Gospode! ti zna{ da te ljubim. Re~e mu Isus: pasi ovce moje.

21:17 Re~e mu tre}om: Simone Jonin! ljubi{ li me? A Petar posta `alostan {to mu re~e tre}om: ljubi{ li me? i re~e mu: Gospode! ti sve zna{, ti zna{ da te ljubim. Re~e mu Isus: pasi ovce moje.

21:18 Zaista, zaista ti ka`em: kad si bio mlad, opasivao si se sam i hodio si kud si htio; a kad ostari{, {iri}e{ ruke svoje i drugi }e te opasati i odvesti kuda ne}e{.

21:19 A ovo re~e pokazuju}i kakom }e smrti proslaviti Boga. I rekav{i ovo re~e mu: hajde za mnom.

21:20 A Petar obazrev{i se vidje gdje za njim ide onaj u~enik kojega Isus ljublja{e, koji i na ve~eri le`e na prsi njegove i re~e: Gospode! ko je taj koji }e te izdati?

21:21 Vidjev{i Petar ovoga re~e Isusu: Gospode! A {ta }e ovaj?

21:22 Isus mu re~e: ako ho}u da on ostane dokle ja ne do|em, {to je tebi do toga? Ti hajde za mnom.

21:23 Onda izi|e ova rije~ me|u bra}om da onaj u~enik ne}e umrijeti: ali Isus ne re~e njemu da ne}e umrijeti, nego: ako ho}u da ostane dok ja ne do|em, {to je tebi do toga?

21:24 Ovo je onaj u~enik koji svjedo~i ovo, koji i napisa ovo: i znamo da je svjedo~anstvo njegovo istinito.

21:25 A ima i drugo mnogo {to u~ini Isus, koje kad bi se redom popisalo, ni u sami svijet, mislim, ne bi mogle stati napisane knjige. Amin.